

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:
Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:
Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:
4-hasabos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

Nyiltár sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1906.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
STAUBER JÓZSEF.

Szombat, július 28.

Mai számunk főbb közleményei:

- Vezérelők: Barabás Béla.
- A humoros Wekerle.
- Polónyi és az ügyvédek.
- Az elcsúfított honvédség.
- Vizbe lútt tanítónő.
- Tragikus házasság.
- A középiskolák botrányai.
- A főherceg vasútja.
- Barabás bukása.
- Félszer koronás sikkesztás.
- Választás után.
- Edison fiának házassága.
- Aradon elfogott kékszakáll.
- Átvágta a nyakát.
- Hegedűs Gyula párba.
- Az orosz rémuralom.
- Szerelmek és párbaj.
- Párisi divat.
- Tárcsa: A szinpad csillagai.
- Csarnok: A delejes áram. Irta: Rózsa Miklós.

Barabás Béla.

Arad, július 27.

A tavasz ibolyáit még Barabás Béla elé szórta az Erzsébetváros; a nyár rózsáját már a vajda gomblyukába tűzte. Hűség nem volt még rövidebb, szerelem állhatatlanabb, mint ezé az óriás kerületé Barabáshoz. Három hónap se telt belé — és az ujjongó diadalmenetben hordozott győztes a faképnél maradt. Három hónap után is ugyanazon emberek élnek, járnak, kelnek és szavaznak a főváros VII. kerületében, mint annak előtte; s most mégis a kisebbség jutott annak, akinek három

hónap előtt szinte ölébe hullott a mandátum.

Három mandátuma volt Barabásnak s most az az egy is kiesett kezéből, amelyet meg akart tartani. Sokféle érzelm, gondolat válik ki e különös esemény nyomában a lelkekből. Aradon, ahol még frissen él a neheztelés a miatt, hogy Barabás Béla a véletlennek ujjmutatása után is mellőzte szülővárosát, a szenzációs választási eredményt az első percekben a nemesi műveül fogadták. A megbántott, könnyelműen faképnél hagyott szülőváros elégtétele ez — mondták. Ekeken át keserű iróniával panaszolta Barabás, hogy az ország más részeiben mennyire megbecsülik őt, csak saját pátriájában nem akarják prófétának vállalni. S mikor Arad képviselője lett, mindenkit megragadó büszkeséggel, kitörő örömmel mondta, hogy ezt tekinti élete legszebb kitüntetésének. Ettől a kitüntetéstől nem lett volna szabad megválnia a legmagasabb pártérdek kedvéért sem. Ha Apponyi örökké Jászberényben maradhat, Kossuthot a főváros egy kerülete sem kívánhatja el Ceglédtől és Darányi Ignác is, miniszter létére a tapolcaiaké lehet: akkor Barabásnak is megengedhet a pártérdek annyit, hogy egészen a szülővárosáé legyen. Azt is mondták, hogy szűk volt neki Macedónia; kevésre tartotta az aradi dicsőséget, többre, nagyobbra vágyott s ezért érte a csalódás fanyar gyümölcse.

Hogy csakugyan Eötvös Károly a ne-

mezis földi képviselője, és hogy az égiek csakugyan Olay Lajos és a budapesti demokraták útján küldik a hibákra a megtorlást: nem akarjuk vitatni. Azokból az uton-utfélen járó gondolatoktól, amelyeket itt sorra szedtünk, annyit mi is elismerünk, hogy Barabásnak kár volt elhagyni Aradot, ahol nem a szeszélyes népkegy, a divatokkal váltakozó rajongás járt a nyomában, hanem véreinek őszinte, mélyenjáró, áttörhetetlen szeretete. A kerüléhdítés vitte erre. Nagy népszerűségét arra értékesítette, hogy pártjának minél több őrhelyet biztosítson; megszerezte őket, hogy azután a pártjabelieknek adja át. És most érzi, hogy jobb lett volna a latin szálló ige szavára hallgatni: *bella gerant alii* — ő pedig éljen örökös, nyugodt házasságot a szülővárossal.

De akármilyen jogos volt a neheztelés érzése, a mikor Barabás szinte erőszakal elszakította magát Aradtól, ép aanyira méltatlan lenne akár titokban is ujjongani a csalódás fölött, a mely érte. Barabás most se kisebb ember, mint a mikor három mandátuma volt. Az erzsébetvárosiak elfordulása nem vett el semmit politikai rátermettségéből, egyéniségéből. A taktikai hiba, amelyet mandátumai körül elkövetett, kellemetlenséget okozott neki, de nem fosztja meg őt értékétől. S ha azok, akik nemrég büszkén vallották őt a mienknek, földijüknek, most örvendenének csatavesztése fölött, — azok abba az emberi gyarlóságba esnének, a mely szívesen sütké-

A szinpad csillagai.

— Nagy művésznők életéből. —

A szinpadl ég csillagai manapság sem panaszkodhatnak azért, hogy talán hiányt szenvednének bámulókban. Am a formák, amelyek között ma a lelkészség megnyilatkozik, a régebbi idők paroxizmusával össze sem mérhető. A lovak kifogása, ami csucspontja ma az esztelen hódolatnak, régebben még a szerényebb fényű csillagoknak is kijárt. A nagyok és világhíresek, már t. i. az énekesnők, egészen más mértékhez voltak szokva s valóban hinniök kellett a maguk istenségében. Fejedelmi életmódot folytattak, a szellem és vagyon nagyságai s hatalmasságai rajongták őket körül és óriás bevételük voltak. Csupán „törvényes” bevételekről beszélünk, a fizetésükről és vendégszereplésért járó honoráriumokról, amelyek mellett a mai idők oceanontuli színházi vállalkozói által fizetett gázsik aránylag szintén szerénynek tűnnek föl.

Most jelent meg Berlinben Kohut Adolf dr. könyve, amely „Az utolsó három évszázad énekeskétrálynői” címmel néhány ilyen istenített nő életfolyását ismerteti és rámutat arra is, hogy a ragyogó fény mellett gyakran ott állkodott a sötét gond árnyéka: a hírnév elveszithetőségének aggodalma, a vetélytársnőktől való legyőzöttség félelme, boldogtalan szerelem, rossz családi élet és igen gyakran a vénség, az elfeledtetés és a szegénység.

Nem mindegyikben volt annyi humor és szellem, mint Arnould Zsófiában, a párisi Opera 1808-ban elhunyt csillagában, aki szatirikus tréfával ütötte el minden baját. Róla különben egész sereg anekdota is fönmaradt.

Egy kollégáné, aki csak csinos volt, de egyébként korlátolt, panaszkodott amiatt, hogy egész sereg udvarló ostromolja.

— Oh, édesem, — így felelt Arnould — önnek nem nehéz megszabadulnia tőlük. Csak — beszélnie kell.

H. marquis hátát bortal csunyan elpáholták, ám a sértett férfiú vonakodott lovagias elégtételt kérni.

— Hogy tudja ezt nyugodtan elviselni? — kérdezte valakit egy társaságban, amelyben a művész is jelen volt.

— Ah, — mondta Arnould — ez egy okos ember! Sohasem törődött azzal, hogy mi történik a háta mögött.

A szókimondó művész magas állásu hivatalnokokat, sőt minisztereket sem kímélt meg csipkedéseitől. Különösen Terray abbát, XV. Lajos pénzügyminiszterét pécézte ki. A miniszter egy napon nagyon szép karmantyúval jelent meg az utcán.

— Minek neki a muff? — kérde Arnold — hisz amugy is mindig a mi zsebünkben van a keze!

Egyszer egy ismerős orvossal találkozott az utcán, akinek kezében egy revolver volt.

— Ah, doktor — kérdezte a művész —

ön talán attól tart, hogy a gyógyszerai nem fognak eléggé hatni?

A művész egyik legállandóbb és legszenvedélyesebb imádója Lauragnais gróf volt. Egyszer aztán mégis megtörtént a szakítás s a bánatos gróf Svájcba utazott feledést keresni. Nemsokára ezután egy fogat állt meg háza előtt, amelyből egy lakáj szállott ki s egy levelet adott át a gróf nejének. A levélben ez volt:

„Asszonyom! Van szerencsém önnek visszaszolgáltatni azokat az ajándékokat, amelyekkel Lauragnais gróf tisztelt meg. Kész szolgálja: Arnould Zsófia.”

Az ajándék, amelyet Arnould Zsófia a kocsiiban visszaküldött, két gyönyörű kis — gyermek volt.

Nagyhírű diva volt az olasz Caterina Gabrielli, aki 1780-ban született Romában és 1796-ban halt meg ugyanott, I. Ferenc császár tette meg a bécsi udvari színház primadonnájává. Ott beleszeretett a francia követ, aki ajándékokkal halmozta el. Ezért a legszeretreméltóbb mosolyok jártak ki neki, az énekesnő azonban titokban mégis a portugál követet részesítette előnyben, aki adakozóbb volt és nagy pompával vette körül a szép Catterinát. A féltékeny francia, amikor rájött megcsalattatására, vak dühében karddal rohant a hűtlen nőre és meg is sebezte. De a kiömlő vér észretéritette, térdre rogyott, vádolta önmagát s úgy könyörgött bocsánatot tetteért. Az asszony megbocsátott neki, de csak azzal

zik embertársa dicsőségében, de elhagyja azt, mikor szomorú napokra virrad.

Annál kevésbé illetheti joggal Barabást ez az érzés, mert a bukás, a mely őt az ország legnagyobb kerületében érte, nem neki szólt. Hanem szólt a kormánynak, a melyet már négy hónapos működése után nyomon követ a kiábrándulás. A nemzeti demokrácia nagy kormányát a háttérben feudális mágnások mozgatják. A parlamenti szólásszabadságért küzdő pártból kikerült miniszterek idegesen fogadják a kritikát, a mely őket éri és a klotürre is hajlandók lennének, mielőtt a költségvetéseiket lóhalálában el nem fogadják. Polónyi Géza a Lányi Bertalan fegyvertárából hoz spanyol csizmát a sajtónak. Az új korszaknak boldogságát csak azok a kiválasztottak érzik, a kiknek a koncokban részük van, s mind-egyre szaporítják a koncokat, az államtükárságokat, a hivatalokat, hogy az éhesek vágyát kielégítsék. A többieknek az új korszak áldásaiból csak egy jut ki: az ígért üres szalmája. Azon rágódhatnak a tisztviselők, tanítók, vasutasok, s a többien, a kik a régi álmok boldog teljesüléseként köszöntötték a koalíciós kormánynak bíborban fölkelő napját.

Hamar, szédítően hamar következett be a kiábrándulás. Ez a kiábrándulás tette, hogy Barabás Bélát, a kormánynak exponált hívét, a budapesti VII. kerület eserbennhagyta. Beszélnek a hamvaiból újjáéledt Ehrlich G. Gusztávról. Lehet, hogy az országos hírű politikai kályhagyáros most teljes gözzel ment hadba: de három hónap előtt is volt Ehrlich G. Gusztáv! Azonban akkor még hittek ebben a kormányban, amely ellen most még Ehrlich G. Gusztáv táborába se szégyelnek sorakozni.

A kormánynak hamar kiűtött apró és nagy bünei okozták azt, hogy a három kerület közül, amelyet Barabás Béla a kormányt támogató függetlenségi pártnak meghódított, kettő: Arad és az Erzsébetváros olyan képviselőket juttatott Barabás helyett a parlamentbe, a kik a jelen kormánynak ellenzéke lesznek. Mindenütt érzik, hogy a parlamentben szükség van

ellenzékre; s ez az érzés ott keres érvényesülést, a hol leghamarabb talál rá alkalmat. Ez döntötte el az Erzsébetváros mandátumának sorsát. Nem a Barabás erényei fogytak meg, hanem a kormánynak nyilvánvalóvá lett, fölfedezett bünei sokasodtak. Ez az igazság, amely az erzsébetvárosi mandátumból kiemelkedik; Barabásra csak annyi tartozik, hogy ha Aradon marad, ez a kellemetlenség nem esik meg rajta.

A humoros Wekerle. Lueger vasutja.

(A képviselőház ülése.)

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 27.

A függetlenségi párt tegnapi ülésén elhárították a mára fenyegető vihart, mely a pozsony-bécsi villamos dolgában fenyegetett. Nem azt mondták ki, hogy a Bécsnek kedves tervet vesznek a napirendről, hanem — a régi taktika — elhalasztották az egész ügyet. A függetlenségi párt verheti a mellét, hogy milyen intranzigens: ime, sikerült neki a dolgot még egy bizottság alá terelnie, a kormány pedig rámutathat arra, hogy az akaratát nem kényszeríti föltétlenül a párt, mert hiszen beleegyezett abba, hogy a vasuttervvel még egy bizottság foglalkozzék. Hogy a dolognak nem az lesz a vége, hogy a függetlenségi párt elveti a javaslatot, hanem végül a párt nagy egyhangúsággal mégis megszavazza, az más lapra tartozik. De a függetlenségi párt kuruckodott és nem is került semmibe a virtuskodása...

A mai ülés így aligha lesz gazdag izgatóság részletekben. Egyetlen érdekes alakja a folyosónak Filipich Lajos csáktornyai követ, aki plébános léteire alaposan kiverte a határból a néppárti ellenjelöltjét.

(Az appropriáció.)

A napirend első pontja az appropriációs javaslat volt. Hoitsy Pál kifejtette, hogy a felhatalmazás megadása tisztán bizalmi kérdés. De ez ellen a kormány ellen csakugyan nem lehet másképpen érezni, mint mélyéges bizalommal. Ez a bizalom azonban azzal jár, hogy a volt kormány iránt ne legyünk bizalommal. Ennek kifejezésre juttatása végett a pénzügyi bizott-

ság nevében benyújtja a következő határozati javaslatot:

„A képviselőház kimondja, hogy az 1906. évi állami költségvetési javaslat 1906. közév azon szakára, mely a jelenlegi kormány kormányra lépését megelőzte, a fölmentést megadottnak nem tekintí.”

A beszéd végén Hoitsy elmondta, hogy az ország sok ideig volt ex-lexben, adja az isten, hogy ne legyen többet, mert láttuk, hogy ez nagy csapás az országra. A függetlenségi pártnak sem a kishüdektől, sem a tulhangos hazafiasságtól nem szabad befolyásoltatni magát, hanem kötelessége megmaradni férfias meggyőződése mellett. (Nagy tetszés.)

Maniu Gyula: Az appropriációt ő is, pártja is megtagadja a kormánytól. Hogy bizalmatlanságának mi az oka, azt már számtalanszor elmondta, de még mindig nem elégszer. A többség osztályérdekeket képvisel, ők pedig a népboldogulását kívánják. Hogy elérjenek valamit, szívesen tesznek koncessziókat.

Közbeköltés: Nem kell a maguk koncessziója Mifele koncessziók?

Maniu Gyula: A nemzetiségi sérelmeket panaszojja fel.

Vizy Ferenc: Kéri a kormányt, hogy a jövő évi költségvetés összeállításával vegye figyelembe a bányászati és kohászati munkások rossz anyagi helyzetét.

Hodza Milán: Amiótt panaszkodik, hogy a honvédelmi miniszter a múltkor kicsufolta s megkérdezte, melyik ócska kalendáriumból szedte az adatait. Komoly szakmunkákkal igazolja adatai megbízhatóságát.

(A humoros Wekerle.)

Wekerle Sándor: Hodza Milánnak válaszol a katonai büntető-törvénykönyv dolgában tett észrevételeire. Maniunak is felel. Amikor súlyos viszonyok közt összeült a Ház, a nemzetiségi képviselők bizottságot akartak kiküldeni a vicinális sérelmek orvoslására, amikor országos sérelmek voltak. Ma is koncessziókat kínált Maniu, mintha a nemzetiségek külön államot képeznének az államban. Mi a történeti fejlődés alapján állunk s a történeti alapot egy képzelt természetjog kedvéért elejteni nem fogjuk. (Taps.) Ez állam függetlenségére, nemzeti jellegére, állami egységére igyekszünk ezeket a sarkköveket megingatni nem hagyjuk. Maniu úgy állítja be a kérdést, mintha ők volnának a demokraták, mint az osztályuralom képviselői. Jellemző, hogy emellett folyton a régi eredetükre hivatkoznak. Szép kis demokrácia ez! Az uristen az embert a hatodik napon teremtette. Ne vágyódjanak a nemzetiségek régebbi származásra, mert akkor nem az emberekkel együtt születtek. (Nevetés) A mai rendszert osztályuralommal vádolni nem lehet. A nemzetiségek politikai programját határozottnak és

a föltétellel, hogy átadja kardját. Ezt azután elvette tropheum gyanánt és belevésztette: „Epée de M—, qui osait frapper la Gabrielli.”

Különösen makacs és szeszélyes teremtés volt. Ha nem akart énekelni, nem volt a világnak az a hatalmassága, amely szóra tudta volna bírni a száját. Egy ízben meghívta őt a szicíliai alkirály, ami az énekesnőnek nem volt kellemes. Szándékosan oly rosszul és halkán énekelt, hogy alig ismerték rá. Börtönnel fenyegették az énekesnőt, aki azonban így felelt:

— Jajgatásra kényszeríthet engem az alkirály, de éneklésre nem!

A nagy „Griszi” 1811-ben született Milánban. Örömtelen vándoréletet folytatott. 1836-ban férjhez ment egy gazdag marquiszhoz, de házassága nem volt boldog. El is váltak és Giulia Griszi egy énekesnek, Giuseppe Marionak lett a felesége. De második házassága sem volt tartós, mert a művésznő pár év múlva meghalt. Különben igen talpraesett elmésségű asszony volt. Egy ízben a gyermekeivel látta őt I. Miklós cár és a kicsinyekre mutatva, ezt kérdezte tőle, tréfásan anyjuk nevére célozva:

— Ezek a kis „Grisettek?”

— Nem, sire, ezek „Marionettek”, — felelte, a gyermekek atyjára, Marionak nevére célozva.

Heinefetter Katinka nemcsak művésze, hanem szerelmi kalandjai révén is sokat be-

széltetett magáról. 1842-ben Brüsszelbe szerződött, ahol két imádója találkozott egyszer a lakásán s a féltékeny vetélytársak egyike ott helyben leszúrta a másikat. Az eset, amely miatt a művésznő kényeztetésére várt Brüsszelben, sokáig képezte a közbeszéd tárgyát akkoriban.

Cruveilli Zoéfia, aki 1826-ban született és Meyerbeer szerint a legjobb Valentine volt, 100 000 frank fizetéssel a párisi nagy Operához szerződött. Mindazonáltal nem bírta ki sokáig s különben is valóságos virtuóza volt a szőkésnek.

1854. október 2-án a „Hugonották” Valentine szerepében kellett fellépnie a párisi nagy Operában. A közönség érdeklődése rendkívül volt. Már a korai órákban éri és mindjobban nővő tömeg lepte el a színház bejárait. Az idő telt, de a pénztár ajtóját csak nem nyiták meg. Enyelgett azonban cédulákat ragasztottak a színpadokra, amelyeken az igazgatóság jelezte, hogy Cruveilli kisasszony, kötelezettségeit figyelmen kívül hagyva és anélkül, hogy az igazgatóságot értesítette volna, hirtelen elutazott Párisból, minél fogva a hirdetés előadást nem tartathatják meg. Ez a szőkés akkoriban nagy felűnést keltett, maga III. Napoleon is beleavatkozott az affáiba és a kisasszonynak Rothschildnál letétbe helyezett értékpapírjait és pénzét lefoglalták.

Hosszu idő múlt el, míg ismét a párisi közönség elé mert lépni és Napoleon, ugyszintén

a színházigazgatóság boldog volt, hogy a csalogány újra visszatért. A habítűk természetesen föl voltak háborodva és azzal fenyegették, hogy könyörtelenül ki fogják fűtyülni, hogy így méltóan megleckéztessék. Főléptének estéjén meglehetősen kínos nyugtalanság uralkodott habítű-körökben s csak egy elmés véletlen mentette meg az énekesnőt a sértett habítűk bosszujától. Ezuttal végre valóban a „Hugonották” Valentine jében jelent meg a közönség előtt, amelyben a királyné személyesítője tudvalevőleg mindjárt belépésekor ezzel a körülményekkel sajtóságosan egyező kérdéssel fordul hozzát: „Tégy jelentést nekem vakmerő utazásod eredményéről!” Az aktuális kérdés úgy hatott, mint szikra a puszkaporos hordóban: a közönség szünni nem akaró homéroszi kacajban tört ki és le volt fegyverezve...

Mint ragyogó meteor jelent meg és tűnt el Malibran Mária Felicitás, az „isten”, aki egy szerencsétlenség következtében 28 éves korában halt meg. Művészi kiképzését atyjától, az idősebb Manuel Garciatól nyerte. 1825-ben debütált Londonban s később követte atyját, aki közben átvette a new yorki Opera vezetését Amerikában. Ott, alig tizenkilenc éves korában, férjhez ment a francia Malibranhoz, aki állítólag nagy vagyon ura volt. Férje kívánságára lemondott a színpadról is, de alig egy év múlva összeomlott Malibrannak állítólag szolid alapokra fektetett gazdagsága s koldusbotra jutott. Az asszonynak vissza kellett térnie a színpadra, ahol mindenütt ujjongva kö-

világosnak nem tartja. Manu hivatkozott az ő enunclációjára, Jehlicska képviselő ur enunclációjára, Juriga képviselő ur enunclációjára. (Derűtség) Ezek csak nem támaszpontok? Magyarország román, tót és szerb népével nincsenek konverzióink, csak a képviselő urakkal. Így vagyunk a szocializmus kérdésével is. Mi az alsóbb néprétegek helyzetét javítani akarjuk, ezt elfogadjuk. De a rombolás tételeit visszautasítjuk. A munkásokat védjük, de az izgatók munkáját megakadályozzuk.

Manu Gyula: Felreértett szavait igazítja helyre.

A Ház ezután általánosságban, majd stilláris módosításokkal részleteiben is elfogadja a javaslatot, valamint elfogadta *Hoitsy* Pál határozati javaslatát.

(Pozsony — Bécs)

Ezután Gaál András elfogadásra ajánlja a pozsony-bécsi villamos vasútról szóló törvényjavaslatot.

Kmetty Károly indítványozza, hogy a javaslatot utasítsák a közgazdasági bizottsághoz, majd megcáfolja azt a hírt, mintha a javaslat sürgősségének kérdésében differencia támadt volna a függetlenségi párt és a kormány között, amely iránt, különösen a javaslatot benyújtó kereskedelmi miniszterrel szemben a párt bizalommal és szeretettel viseltetik.

Rakovszky István kijelenti, hogy ha Kmetty Károly csupán közgazdasági érveket hozott volna föl indítványa támogatására, úgy nem szólalt volna föl. De mert a bizalom kérdését is felvetette, kénytelen kijelenteni, hogy bármennyire is bizalommal viseltetik a kormány iránt, ezt a javaslat elbírálásánál nem lehet felvenni.

Felkiáltások a függetlenségi párt padjairól: *Mi vagyunk a többség!*

Zichy Aladár gróf: *Hát mi itt semmi vagyunk!*

A Ház ezután elfogadta Kmetty indítványát, mire az ülés a holnapi napirend megállapítása után véget ért.

Az elcsufított honvédség.

(A titokzatos halála.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Pár nap óta már nálunk is láthatók az új honvédségi egyenruhák, amelyekről azonban a legjobb akarattal sem lehetne elmondani, hogy jobbak, megfelelőbbek a régieknél. Tán még ami a praktikuságot és az olcsóságot illeti, ebben a tekintetben valamilyest előnyösebb a réginél. Kényelmesebb azért, mert a bluzon nincsen zsinórzás, így nem dörzsöli a nyakat

szőntötték s újra sütkérezhetett az aranyak és a dicsőség fényében. Férjét ugyan megmentette az adósk börtönétől, de azontul elváltan élt tőle s boldogtalan házasságát csak 1835-ben bontották föl.

1830-ban megismerkedett Charles Auguste de Bériot hegedűművészszel, akibe beleszeretett. Am a kitűnő művész nagyon félték volt, ami gátolta az egymáshoz való közeledést. Bériot egyik hangversenye után Malbran asszony könyves szemekkel lépett a művészhez, remegve fogta meg kezét és így szólt:

— Az ön sikere végtelenül boldoggá tesz engem!

Bériot megköszönte és így felelt:

— Az ön jóságos elismerése hizeleg nekem.

— Nem, nem elismerés ez, — hebegte halkán a művész, — hát nem látja ön, hogy szeretem? . . .

Első urától való válása után Bériot neje lett, akit egy gyermekkel ajándékozott meg. Családi boldogsága azonban nem volt tartós. 1836 szeptemberében a házaspár Manchesterbe érkezett, ahol az asszonynak ígérete szerint, föl kellett lépnie egy zenei ünnepen. A fölépés napján az a szerencsétlenség érte, hogy lebukott a lóról és súlyosan megsértette a fejét. Dacára az orvosi titlalomnak, hogy ne énekeljen, mégis fölépített, mondván:

— Énekelnem kell, mert megígértem! S a férjemnek, aki ma este játszani fog, szintén

olcsóbb azért, mert a bluzon egyáltalán semmi, az attilán is kevés az aranyzsinórzás.

Hogy olcsóbb, ez helyes. Súlyos teher volt eddig a honvédtisztekre nézve az egyenruha túlságos drágasága. Hogy ezen most meglehetősen könnyítve van, az tény. Tény azonban az is, hogy ez az egyetlen valódi előnye az új ruhának. Kényelmi tekintetben többet vártunk tőle, nemcsak azt, hogy a bluzról levegyék a nyakzsinórzást. Ez magában édes kevés változtatás, hisz a gallér csak feszes, tehát kényelmetlen marad továbbra is. És ezzel szemben sajnos tapasztalhatjuk, hogy a honvédtisztek új egyenruhája teljesen elvesztette *nemzeti jellegét*. Az eddigi egyenruhánál legalább ki volt domborítva a magyarság; tudtuk mi, látnia kellett a külföldnek, hogy ez magyar viselet, ez magyar katonaság. Most ezt is elcsenték tőlünk.

Az új honvédtiszti bluz teljesen olyan, mint a közöské. Minden zsinórzás nélkül, buzérőrös, a 44 eszékéhez hasonló paróival. Az attilán pedig egyszerűen lehetetlen ruhadarab. Annak semmi karaktere, semmi stílusa nincs. A nyak és ujjzsinórzás, az ujjon levő paszományos vitézkötés határozottan magyar jellegű. Ezzel szemben azonban a kettős gombsor elől a melletlen a csendőrtiszti egyenruhára emlékeztet, hátul pedig a zsebek ugyanolyanok, mint amilyenek a közös tisztek waffenrokkján láthatók. Szóval ez fából vaskarika, félig magyar, félig német, tehát *közös* ruhadarab.

És ezt a tulipános főbuzdulás korában hozta a magyar honvédség számára a bécsi hadvezetőség. Mikor a függetlenségi párt és az egész koalíció az annyira óhajtott béke érdekében szegre akasztotta az önálló magyar hadsereget követelő programját, akkor Bécs azzal felelt, hogy elcseni tőlünk az egyetlen katonaságot, a magyar honvédséget is. Ime katonai téren a nemzeti vívmány. Örülj magyar!

Különben ezen csak a vakok álmélkodnak. Mi, akik megszoktuk, hogy a hadvezetőség csak azért eszközöl minden téren változtatásokat, hogy legyen változtatás és hogy legyen mire fordítani azokat a milliókat, amit a jámbor adófizető polgár véres verejtékkel izzad ki, mi legkevésbé se lepődünk meg az ilyen újításokon. Sőt nem is vártunk mást. Megszoktuk már azt is, hogy a hadvezetőség újításában ne legyen ráció, megszoktuk már azt is,

nem szabad tudnia arról, hogy baleset ért, mert ez zavaró és nyugtalanítaná!

S ez estén valóban csodaszépen énekelt, bárha ez rendkívüli megerő tetésébe került. Pár napra rá nagy jótékonyági ünnepet hirdettek, amelyre szintén megígérte közreműködését. A rendezésnél is nagyobb szenvedéssel lépett az emelvényre és énekelte. A sikere igazi diadal volt. De alig távozott a színpadról, eszméletlenül terült el a földön. A közönség szenvedélyesen szóltja vissza a színpadra és frenetikus tapsok közt káltja: „bis.” Még mindig szjultan feküdvén, nem jelenhet meg a pódiumon, megköszönni az óvációt. A kiáltások kettőzött hévvel ismétlődnek. A rendező már indul a pódiumra, hogy jelentse a közönségnek; minő tragikus körülmény teszi lehetetlenné a művésznőnek az ismétlést . . . De a „bravó” és „bis” kiáltások lassan fölébe hatolnak a félig alélt művésznőnek . . . Visszatartja a rendezőt, föl-emelkedik, megfeszített erővel a színpadra lép s valami lázas energiával előről kezdi a dalt. A hatás óriási volt. De alig lépett a kulisszák mögé, ismét összerogyott.

Súlyos betegen vitték el a kitűnő énekesnőt a hangversenyéről. Ereje inentől kezdve rohamosan fogyott s nemsokára teljes fényében, szerencséjének, dicsőségének, boldogságának teljes birtokában meghalt.

— sajnos — hogy Bécs psckázzék velünk. É nekünk nincs is hitünk abban, hogy katonai téren javulás állhasson be. Majd csak akkor, ha nem lesz — katonaság. Ez az egyetlen, de erős reményünk. Az, hogy majdan elkövetkezik az az idő, amidőn nem az ágyuk meg a kaszárnyák emésztik föl azt a sok sok verejtékkel összehalmazott milliót, amidőn ágyu, kard, csákó, waffenrokk mind, mind lomtárba és muzeumba kerül, hogy az utókor boszankodva mulathasson rajtuk, barbárokon, akik ilyen eszközökkel hadakoztunk . . .

Vizbe fullt tanítónő.

(Egy urileány titokzatos halála.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Egy urileány titokzatos haláláról ed jelentést szegedi tudósítónk. A csongrádmegyei Horgos községben Czauner Richárd dúsgazdag földbirtokosnak és a horgosi kamarási szőlőtelep igazgatójának *Etelka* nevű leánya tegnapi délután titokzatos körülmények között meghalt. A fiatal leány rendes sétájára indult a szőlőbe, de nem tért vissza. Szülei nyugtalankodni kezdtek elmaradása miatt s estefelé keresésére indultak. Meg is találták a szőlőtelepen, egy mélyebb medrű vízben. Amikor kihúzták, már halott volt. A titokzatos esetről rögtön értesítették a szegedi hatóságot s a vizsgálóbíró ki is utazott a helyszínére, hogy a halál körülményeit megállapítsák. A haláleset körülményei első pillanatában arra vallottak, hogy a halált nem véletlen, hanem bűntény okozta.

A nyomozás azonban kiderítette, hogy Czauner Etelkának, aki gyógyíthatatlan szivbajban szenvedett, hideg fürdőket rendelt az orvos. A nyár elején, midőn Czaunerék Szegeden tartózkodtak, ahol egyébként állandó lakásuk is van, a beteg urileány Tiszafürdőket használt. Mikor később kiköltöztek a horgos-kamarási szőlőtelepre, hol Czauner jelenleg a Szentpáliféle szőlőbirtokon felügyelő, a birtok melletti széles kubikgödörök egyikét alkalmasnak találta az orvos arra, hogy a beteg ott fürdőket vegyen.

A fiatal leány naponként használta ezt a fürdőt s közelében egyuttal napfürdőket is vett. Tegnapi délután is így történt. Fürdés közben fogta el a szivgörcsroham s eszméletét veszítve, a gödörbe fulladt.

A szerencsétlen sorsu fiatal tanítónő ritka ambícióval dolgozott folyton a saját továbbképzésén. Idejének legnagyobb részét olvasmányai között töltötte. Családja, mely féltő szeretettel övezte gyenge szervezőt, beteg gyermekét, aggodott miatta, hogy túlerölteti magát. Czauner Etelka három éven keresztül egy fővárosi iskolában volt megbízott tanítónő. Alapos kiállításai voltak, hogy az időn megválasztják rendes tanítónőnek Budapesten. Családja, mely nem látta szívesen, hogy a beteg leány tanítással törje magát, csak unszolásainak engedve adta beleegyezését, hogy nyilvános iskolában állást foglaljon.

Czaunerék, kik a télen át Szegeden laktak, most szeptemberben akartak a fővárosba költözködni. Az volt a szándékuk, hogy ott állandóan letelepedjenek. Budapesten kiterjedt és előkelő rokonságuk van. Az elhunyt urileánynak egyik nagybátyja fővárosi tanácsjegyző.

A mélyen sujtott család iránt igen nagy részvét Horgoson és Szegeden is, ahol Czauneréket széles körben ismerik. A temetés Horgoson megy végbe, a családnak ottani lakásáról.

Polónyi és az ügyvédek.

(A budapesti kamara nem alkuszik.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Mikor Polónyi Gézának a sajtószabadságra, vagy inkább a sajtószabadság megszüntetésére vonatkozó képviselőházi nyilatkozatai elhangzottak, s Kossuth Ferencnek a cabinet noir jogába visszahelyező rendelete köztudomású lett: a budapesti ügyvédi kamara választmányától rendkívüli közgyűlés összehívását kérték.

A kamara vezetősége augusztus elsejére tűzte ki ezt a rendkívüli közgyűlést és most jogászai körökben nagy érdeklődéssel tekintenek a közgyűlés lefolyása elé.

Egy újságrónak alkalmá volt beszélni az ügyvédi kamara egy vezető emberével, aki a közgyűlés várható eseményeiről a következőket mondotta:

— A sajtószabadság ügyében és Kossuth rendelete dolgában az ügyvédi kamara nem fog megalkudni és nem is alkudhat meg. Mert a sajtószabadság kérdésében a kamara különben is kötve van a régebbi álláspontjához, amelynek lényege tudvalevőleg az, hogy feltétlenül és minden körülmények közt elítélünk minden elszentes rendszabályt. Ami pedig Kossuth rendeletét illeti, mely felhatalmazza az ügyészségeket és a rendőrséget arra, hogy postán leveleket és táviratokat lefoglalhassanak, a kamara szintén a legliberálisabb s az egyedül helyes álláspontra fog helyezkedni és követelni fogja a levéltitok és táviratítok szentségének feltétlen védelmét.

Ez annyit jelent, hogy Polónyi tévedett, ha azt hitte, hogy az ő nyilatkozatától augusztus elsejéig eitelő idő elég lesz arra, hogy a budapesti ügyvédi kamarát megpuhítsa és a közszabadságok dolgában vele a maga egészen külön nézeteit elfogadtassa.

Ezek után természetesen elvárjuk, hogy Polónyi Géza ismételtelen kijelentse, hogy az ügyvédi kamarát — mint mondani szokás — lelketlen izgatók félrevezették. Igaz ugyan, hogy valamikor Polónyi Géza is együtt tiltakozott az ügyvédi kamarával a sajtó láncraverése ellen. De akkor más idők jártak.

Tragikus házasság.

(Egy uriasasszony öngyilkossága.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Egy közismert fővárosi tanácsjegyzőnek fiatal felesége tragikus módon vetett véget életének. Az uriasasszony délebb, míg az ura hivatalban volt, felakasztotta magát első emeleti lakásán az ablakára. Mire tettét észrevették, — meghalt. A szerencsétlen asszonyka tettének oka boldogtalan házassága volt. Holttestét az orvostani intézetbe szállították.

Hét esztendővel ezelőtt nősült Lahocsinszky Árpád fővárosi tanácsjegyző. Házassága szerelmi házasság volt; szegény leányt vetett feleségül, de a frigy nem volt boldog. Örökös volt a perpatvar és a viszálykodás a házastársak között, ami az asszonyt, aki alapjában véve nagyon szerette az urát, igen elkészerítette. Tegnap délelőtt is, mielőtt a férje eltávozott volna a hivatalba, összezdördültségük volt.

— Boldogtalan vagy, hogy szegény leányt vettél el, — mondotta keserű csalódottsággal az urának, — akit még társaságba sem vezethetsz. Igazad van. Nekem nincs okom sem panaszkodni, sem szemrehányásra, de ne félj, gondoskodni fogok, hogy nyugalmadat és boldogságodat visszaszerezhesd.

A férj mi rosszat sem sejtve eltávozott Üllői-úton levő lakásáról a hivatalába. Az asszonyka elküldötte a takarítónőjét hazulról, aztán megirt két levelet. Az egyiket a férjének, a másikat az édesanyjának. Az anyjához írt levél így hangzik:

— Kedves anyám, Árpád nem oka semminek. Én magam vagyok az oka az ő tragédiájának, s azt gondoltam, legjobb lesz, ha véget vetek az egésznek. Bocsáss meg.

A másik levélben azt írta férjének, hogy az öngyilkosságot találta a legjobb megoldásnak.

A levelek megírása után elkövette a végzetes tetteit. Mikor Lahocsinszky hazajött, a lakást zárva találta. Rosszat sejtve, szökött a házmasternek, akinek segítségével behatoltak a lakásba. Itt az ablakán a vitorlafüggöny zsinorjára fölakasztva találta a szegény asszonyt, elváltozott arccal, jéghideg testtel. Levágták a kötélről, de ekkor már halott volt. A holttestet a rendőrség emberrel szállították az orvostani intézetbe. A boldogtalan tanácsjegyző iránt általános a részvét.

A középiskolák botrányai.

Alvinczy tanár leleplezése.

Fiúk helyett az anyák.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Alvinczy Sándor, a nagyváradai reáliskola tanára, elindult egy küzdelmes, fáradságos és tövisekkel teli útra. Azt hirdeti elkeseredett erővel, hogy a magyar középiskola tele van mélységes hibákkal és fekélyekkel s minden rendelkezésére álló szellemi és anyagi eszközeivel ezeknek a kiirtására akarja szentelni az életét, hogy középiskolánk újjászülessen. Elindult ebbe a harcba, s nem fordul vissza bármilyen érje is a csatatéren. Ezt jelenti be alábbi nyilatkozatában, amelyben súlyos vádjait újbakkal tetézi. Ime a nyilatkozat:

A magyar középiskolának radikális újjászervezését egy könyvsorozattal készítem elő. Az első kötet *Középiskolai reformjavaslatok* címmel augusztus első napjában már minden hazai könyvkereskedőnél kapható lesz. E kötetnek egyes részét *Alvinczy leleplezése* címmel már a könyvnek megjelenése előtt nyilvánosságra jutottak s a fővárosi sajtóban hetek óta sűrűn foglalkoznak azokkal. A leleplezettek fölajdulásai nem fognak munkámban zavarni s igaz ügyem tudatában olympusi nyugalommal nézek elébe a *fejbetörési vállalkozásoknak*.

Egyszer s mindenkorra kijelentem, hogy polemikára nem vagyok kapható. Hátralevő napjaimnak minden percét kitűzött céloimnak akarom szentelni. E munkától nem hagyom magamat elterelni. Javaslataim indoklásában konkrét tényekkel világítom meg a bajokat, neveikkel kapcsolatban. Örömdömré lesz, ha a sajtóbírók előtt alkalmam nyílik azoknak bizonyítékokkal való igazolására. Találkát adok tehát minden leleplezettnek a bíróság előtt.

Ami pedig azokat a támadásokat illeti, melyekkel a jellemem integritását akarnák meggyanusítani, mert nem érinthetnek, azok hidegen hagynak, föl nem háborítanak. Meszszemenő hajlandóságom van azoknak ignorálására. Amikor ezt nem tehetem, úgy torlom meg a dolgot, ahogyan azt jónak fogom látni. Az *Alkotmány*-ban megjelent támadás króját sajtópörbe fogom. Az az állítás, hogy egy tanügyi lap indítására szubvenciót kértem, teljesen alaptalan, légből kapott rágalom. A miniszteriumtól szubvenció vagy jutalom címén soha egy fillért nem kaptam. Ezt be fogom bi-

zonyítani *Wlassics. Berzeviczy, Lukács* miniszternek, *Boncz* tanácsos s a számvevőség főnökének eskü alatti tanúzásával.

Cikkező ellenfelem ellmeri, hogy vannak bizony a tanárok közt is *kapcsi, önző, revoluzerésre vetemedő emberek* s kérdi, hogy miért firtatom éppen csak az állami középiskolák ügyeit. Megnyugtatóására, szolgálhatok egy kis leleplezéssel nem állami középiskolákról is. Azok közt is vannak csédbbe jutottak.

Két évvel ezelőtt szétrobbantották a nagy-szombati főgimnáziumnak tanári testületét. Miért? Többi közt azért is, mert amely tanulóknak fiatalabb, szebb anyja volt, azt némelyek magukhoz hívták s választást engedtek neki a maga, vagy a fia bukása között. És aradtak, akik inkább megmentették a bukástól fiaikat. Az iskolai revoluzerésnek ez a nem mindennapi neme rendszerre kezdett fajulni, lassanként nyilvános titokká vált s akkor a családi tisztességükben fenyegetett *férjek* erőies fellépésre határozták el magukat. És el is érték, hogy néhány egészen öreg tanár kivételével a testület többi tagjait más intézetekhez helyezték át.

Ime az újabb vádak s bennük hajmeresztő fokozás. Amulattal dörzsöli az ember a szemét: — tanárokról van e itt csakugyan szó? Tanárokról, akiknek az a szent hivatás jutott, hogy zsenge generációkat az élet szép és nehéz küzdelmeire edzenek meg? Hit, ha ilyen rettenetes dolgok történnek a középiskola életében, borzalmasan rut és veszedelmes fekélyek ezek s akkor elkerülhetetlen a merész operáció. Még ha lokális is a fertőzés, az egész nagy szervezet épségének megmentésére bele kell avatkoznia a — késnek.

Félszázezer koronás sikkasztás.

(Egy írodaszolga bűne.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Egy budapesti nagykereskedőnél, *Herczog M. L.* és társa cégnél ma délelőtt 48.000 koronát sikkasztott el *Rózsa Gábor* 19 éves hivatalosolga. Rutul visszaélt *Mauthner Sándor* gyakornok bizalmával, aki átadta neki a nagy összeget, amelylyel a szolga eltűnt. A sikkasztásról az alábbiakat táviratozzák a fővárosból:

Földeák Vilmos, a *Herczog M. L.* és társa cég vezetője 48.000 koronáról szóló csekket adott át *Mauthner Sándor* gyakornoknak, azzal a megbízással, hogy váltsa be a Magyar Lészámitoló és Pénzváltó Banknál és az összegből 48.000 koronát fizessen be a Magyar Kereskedelmi Részvénytársaságnál, a fönmaradó ötezer koronát pedig vigye vissza magával. A gyakornok mellé *Rózsa Gábor* írodaszolgát adta kísérről.

Mauthner elment az írodaszolgával a pénzüintézetbe és fölvette a 48000 koronát. A pénzt a szolga táskájában helyezte el. Alig hagyta el a bank épületét, *Mauthner* elkérte a táskát, a szolgától, a kinek ezeket mondotta:

— Kiveszek a pénzből ötezer koronát, negyvenháromezret fizessen be a kereskedelmi részvénytársaságnál. Addig elmegyek egy könyvet vásárolni.

A szolga elindult az ötven lépésnyire levő intézet felé, amely a Váci-körut 82. számú ház földszinjén van. Ugyanítt van a *Herczog* cég üzlete is. A gyakornok egy darabig a szolga után nézett s azután megnyugodva, elindult a legközelebbi könyvkereskedőhöz.

Mauthner fél óra múlva került vissza az üzletbe, ahol a cégvezetőnek azt mondta, hogy a 48000 koronát befizette és a nyugtáért az

Irodaszolgát hagyta ott. Az idő egyre múlt, a szolga azonban nem jelentkezett a nyugtával. A cégvezető gyanusnak találta a dolgot és elküldte a gyakornokot.

— Nézze meg, mi van Gáborral. Biztosan iszik valamelyik kocsmában.

Mauthner lement a földszinten levő intézetbe, de Rózsa Gábort nem találta ott. Kérdőzködéseire az a választ kapta, hogy nem is látták a szolgát. A gyakornok rémülten rohant ki az utcára és sorra járta a közeli vendéglőket, a irodaszolgát azonban sehol sem találta meg.

Halálsápadtan ment vissza az üzletbe. A cégvezetőnek azonban nem merete megvallani a valóságot, hanem azt mondta, hogy a szolga még várakozik a nyugtára. Mintbogy azonban Rózsa Gábor még dél felé sem érkezett vissza, a cégvezető maga ment le az intézetbe, ahol természetesen azt a felvilágosítást kapta, hogy a 48000 koronát senki sem fizette be. Mauthner erre részletesen elmondta az esetet, mire a cégvezető följelentést tett a rendőrségen.

Mauthnert azonnal kihallgatták: ártatlansága bebizonyulván, szabadon bocsájtották, a szolga kézrekerítésére pedig megindították a nyomozást. Érdekes, hogy Rózsa Gábor már régen készült a sikasztásra s e célból lakásul a Mozsár-utca 19. számú házat jelentette be, holott a Mozsár-utcában nincsen tizenkilenc ház.

Átvágta a nyakát.

(Egy aradi vak nő öngyilkossága.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Borzalmas öngyilkosság történt tegnap hajnalban Aradon. Az öngyilkos egy hatvan éves nő, aki a fölötti elkeseredésében, hogy elvesztette szeme világát, beretvéval átmettezte a nyakát.

Az öngyilkosságról alábbi tudósításunk szól: Gyermán Jánosné hatvan éves asszony két évvel ezelőtt elvesztette látóképességét. Ez annyira elkeserítette, hogy azóta folyton az öngyilkosság eszméjével foglalkozott. Gyakran mondogatta István nevű fiának, hogy megvállik az élettől, a mely teher neki. Fia mindannyiszor vigasztalni igyekezett a szerencsétlen asszonyt, ez azonban mit sem használt.

Tegnap végkép megfogamzott Gyermán-nében az öngyilkosság gondolata és elhatározta, hogy éjjel végrehajtja tettét. Este mielőtt lefeküdt, megkérte fiát, aki a szomszéd szobában aludt, hogy csukja be az ajtót. A fiának feltűnt anyja kérése, de ezért teljesítette ezt. Egy óra tájban mégis aggodalmi támadtak az iránt, hogy anyja esetleg kárt követett el magában. Felkelet ágyából és benyitott anyja szobájába. Ott azonban semmi gyanusat sem észlelt, mire nyugodtan tért ismét aludni.

Reggel három óra tájban Gyermán János, az öngyilkos férje, aki nyáron a tornácra alszik benyitott felesége szobájába. Itt a hajnali szürkületben borzalmas látvány tárult elője. Felesége átvágott nyakkal feküdt az ágyban. A földön egy véres borotva hevert.

Gyermán rémülten kiáltott a fiának, a ki berohanván a szobába, zokogva borult anyja holttestére.

— Tudtam, tudtam! — zokogta.

A lármára a házbellek is felébredtek és értesítették az öngyilkosságról a rendőrséget, ahonnan Secepkovszky Teofil és Prohászka László dr. a helyszínre mentek és a kórház halottas termébe szállították a holttestet.

Barabás bukása.

915 szótöbbség Eötvösnek.

(Az erzsébetvárosi mandátum.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 27

Példátlan lelkesedés és tüntetések közepette ért véget ma reggel hat órakor az erzsébetvárosi választás, amelyen a polgárság fényes diadalra vitte Eötvös Károly zászlaját. A híres Vázsonyi-Hieronymi választás óta nem volt ehhez hasonló választás Magyarországon sem időtartam, sem lelkesedés, sem jelentőség dolgában. Minden erőfeszítés, minden fogás, minden felsőbb és alsóbb helyről való nyomás hatástalannak bizonyult. A polgárság rossz néven vette, hogy Barabás Béla feledékenységből vétett a kerület ellen s rövid időközben két választás izgalmainak átélésére kényszerítette. Ez a hangulat vezette a polgárságot mindjárt a választás kezdetétől fogva s csak éjfél után csökkent valamelyest, amikor az Eötvös-párt győzelme s ezzel Barabás bukása kétségtelenné vált.

A választás iránt példátlan nagy volt az érdeklődés Aradon. Az Aradi Közlöny különkiadását, mely elsőnek adta tudtul már a kora reggeli órákban a közönségnek Barabás bukását, valósággal szétkapkodták. Ma délelőtt egyébről sem beszéltek a városban, mint Barabás bukásáról.

A szavazás utolsó óráiról és a mandátum átadásáról következő tudósításunk számol be:

Az utolsó óra.

Hajnali 3 óra tájban a Barabás pártján egyszerre nagy kétségbeesés vett erőt. Maguk is érezték már a bizonyos bukást, mert míg az Eötvös párt százával ontotta még a szavazókat, a Barabás pártiak már harmincával, sőt huszával sem tudták szállítani. Egyszerre eltűntek a Barabás párti összes vezető emberei, sőt eltűntek maguk a választók is. A választási helyiségben nem maradt más, csak Eötvös-párti, s ha maradt is néhány ember a Barabás-párttól, az is levette a vörös tollat, röstelte viselni.

A zárórát követelte már mindenki, hisz Eötvös már 600 szavazattal vezetett. Lád Károly elnök azonban, hogy a választást semmi gáncs ne érhesse, tovább huzta a dolgot s mikor egy fél órán át egyetlen Barabás-párti sem jelentkezett, csak akkor határozta el a záróra kitűzését.

Lád Károly elnök pontban hét perccel 4 óra előtt kihirdette, hogy tekintettel a szavazók egyre gyéribb jelentkezésére, kitér a zárórát reggel félhat órára.

Az Eötvös párt riadó éljenzéssel fogadta a záróra kitűzését és azonnal felvonultatta tartalékjának egy részét. A kortések nem nagyon érdeklődtek, hisz kétségtelen volt, hogy Barabásék az Eötvös-párt szavazatainak számát többé utól nem érhetik. Valóban az egész záróra alatt alig husz Barabás-párti szavazó jelentkezett, míg Eötvösék részéről ismét százával özönlöttek a választók.

Az eredmény kihirdetése.

Pontban félhat órakor Lád Károly elnök lezáratta az ajtókat s miután több szavazó nem jelentkezett, összeszámláltatta a szavazókat és feszült érdeklődés közepette hirdette ki a választás itt következő eredményét:

Eötvös	3518
Barabás	2562
Ullmann	41

Eötvös Károlyt tehát két ellenjelöltjével szemben 915 szavazatnyi abszolút többséggel a VII. kerület képviselőjévé választották.

A nagyarányú és alig remélt többség a választók körében óriási lelkesedést keltett. Bent a választási helyiségben és kint a környező utcákon tizezernyi nép várta az eredményt és ujjongott a győzelmi hírhallatára.

A mandátum átadása.

Mind Vázsonyi Vilmost kívánták hallani, aki egy főtenyezője volt ennek a példátlan győzelemnek. Vázsonyi tüzes rögtönzéssel lelkesítette fel az óriási tömeget.

Konstatálja a mai siker jelentőségét. Ez volt — mondotta — az első lecke ennek a kormányának, amely nem átalította kijelenteni, hogy csak a mágnások és földbirtokosok az igaz magyar hazafiak. A mágnások, akik elpredálják azt, amit a mások munkája szerez nekik. Pedig mi vagyunk az igazi jó hazafiak, mi szeretjük igazán a hazát, mert mi dolgozunk érte. Követeljük is tehát jogaink, szabadságunk elismerését. A szabad polgárság és az önálló munkásság testvéri szövetsége aratott itt fényes diadalt, ennek a szövetségnek tovább is fenn kell maradnia a népjogok érdekében.

Eközben pártbível elhozták lakásáról Eötvös Károlyt, a kerület megválasztott képviselőjét, akinek azonban vagy egy órahosszat kellett várni, míg fenn a választói helyiségben elkészítették a mandátumot. A tizezernyi tömeg, mely a főváros ébredő lakosságából egyre nagyobb számu kíváncsival szaporodott, türelmesen várta a nagy pillanat elérézését, amikor a parlamentből száműzött nagy politikusként adják a mandátumot.

Lád Károly elnök a szabad ég alatt egy asztalon állva, rövid, de hazafias és hatásos beszéd kíséretében üdvözölte Eötvös Károlyt, akit hível erre vállukra emelve az asztalra állították és az öreg vajda messze csengő hangon nagyhatásu, érdekes, politikai nyilatkozatokban gazdag beszédben köszönte meg választói bizalmát.

Eötvös beszéde.

Ebből a mai eredményből — ugymond — érthet a kormány, amely eddig nem tett egyebet, minthogy vakon teljesíti Ausztria és a Habsburgok jogosulatlan követeléseit, szolgálja Ausztriát, amely csak kommandóra igazodó parlamentet tűr meg. Őt is, ugylátszik, azért nem akarták bebocsátani a képviselőházba, mert ő kommandóra nem igazodik és tilosba nem megy sem a kormányval, sem a függetlenségi párttal, sem senki mással. Hisz az ország a mai kormány uralma óta valami bódult álomban van. Ebből a bódult álomból az első ébresztő jel az Erzsébetvárosnak ez a mai választás, amely szól a kormánynak, a képviselőháznak és az egész országnak egyaránt. Hogy miért féltek tőle, azt ő nem tudja, de nem lehet azt másképpen megmagyarázni, minthogy ennek a kormánynak és az egész új rendszernek kellemetlen minden független meggyőződés és bátor szókimondás. Pedig ő ezt fogja cselekedni.

— Nem vagyok én miniszterevő, akkor sem enném meg őket, ha képes volnék rá. A politikai perlekedést sem szeretem, de mint 48-as függetlenségi ellenzék mindenkor őred szemmel fogom fogom kísélni a kormány cselekedetét. Szükség van erre. Eleinte egyedül fogok állani.

— Ott van Vázsonyi is! — kiáltják közbe néhányan.

Ott van bizony ő is és lesznek még mások is, akik velem együtt nem fogják elmulasztani az ellenőrzést. Mert egy komoly, lelkiismeretes ellenzékre szükségünk van, hogy ez a hatalmas, erős kormány *nagyon gyenge ne legyen* Ausztriával szemben. Én tehát ezt a munkámat hiven, hazafiasan, becsületesen el is fogom végezni és mondhatom, hogy ennek a megbízólevélnek, ennek a kerületnek, ennek a polgárságnak, ennek a fővárosnak becsületet fogok szerezni. Ha pedig bármikor azt fogják Önök érezni, hogy én nem teljesítem elég férfiasan, elég keményen az ellenőrző kötelességemet, akkor csak jöjjenek el hozzám, én itt élek Budapesten, megmondhatják nekem nyíltan és bátran, hogy mi a kívánságuk, mit látnak jónak, vagy jobbnak az én politikámnál.

De legyenek nyugodtak, erre sohasem lesz szükség.

Az én kedves munkásbarátainak pedig csak azt mondom, hogy nekik vannak igazságuk, nekik vannak sérelmeik. Ezekről én már nyilatkoztam. Most is csak azt mondom: a sérelmüket orvosolni kell, az igazságukat érvényesíteni kell: de figyelmeztetem őket egyre, ha én a mágnásosztály ellen küzdök, akkor ne kívánjanak ők is külön osztály lenni, mert *osztályok ebben az országban ne legyenek*. Ennek az országnak minden fíja egyenlő a jogban és kötelességben, a haza szeretetében és mind-egyik polgár legyen jó magyar és jó hazafi.

Ha hangom és korom, meg az egészségem engedné, beszélnék én még tovább is, akár mindig, de most engedjék meg, hogy bevégezzem szavaimat: megköszönöm a kerület szabad polgárainak bizalmát és azt, hogy ezzel a választással példát adtak az országnak.

Ezrevető éljenzés, kalaplengetés kísérte Eötvös beszédét, amelyet a választók mindvégig igen elkeseredett és éles politikai közbeszólásokkal tarkítottak.

Vázsonyi beszéd.

Eötvös után a tömeg újra Vázsonyit kívánta hallani. A demokratapárt vezére fel is lépett az asztalra, Eötvös helyére és liyenformán szólt a néphez:

Akitől ezt a mandátumot a kerület elvette, annak azt a nevet adták: bálványöntő. Ez a jelző most átszállt a kerület minden egyes polgárára. Mi vagyunk a bálványöntők, a *hamis bálványok ledöntői*. Mert a koalícióval a nemzet azért harcolt, azért harcoltunk mi is, hogy törvényt, igazságot, jogokat nyerjünk. A helyzet jelenlegi hatalmas urai azonban elárulták a szabadságot, *nemeeti színű feyházat akarnak csinálni számunkra*. Ki merték mondani azt, hogy ebben az országban csak a mágnásdemagógia a jó hazafiság. Hát ezzel szemben mi szembeállítjuk a szabad polgárság és munkásság: az elnyomott, a kizsákmányolt, a megvetett és legyalázott osztályok hazafiságát és tiltakozását. Megmutattuk, mire képes e kettőnek egyesült ereje, meg fogjuk mutatni ezután is. A választás alatt itt elhangzott a Kossuth nóta, a magyar szabadság dala és a Marseillaise, az emberi szabadság dala. E kettőben találkozott és szövetkezett a polgárság és munkásság s a két szabadságdalnak egyesülése jelképesen kifejezte, mit akarunk mi most a népbutítókkal szemben. Kifejezte azt, hogy mi szabad, hazaszerető magyarok vagyunk, harcosai a magyar szabadságnak. De *európai*, nem pedig *ázsiai* magyarok. Ilyen igazi európai magyar ember Eötvös Károly, aki valósággal a 48-as ideák bölcs, nyugodt és színmagyar egyrésztől, más részről egy nagy esetben, amikor hályog űlt a

nemzet egy nagy részének szemére, az európai felvilágosodottságnak volt szószólója és diadalmas harcosa. Az ő megválasztásával kifejeztük a mi programunkat, amelyet ez a két szó fejez ki: Magyar szabadság és világ-szabadság! Éljen Eötvös Károly! Éljen a magyar szabadság! Éljen a világszabadság! Vesszenek a hamis bálványok! Vesszenek a kizsákmányolók! Vesszen az agrár betyárság!

A diadalmenet.

Ezután Eötvös Károlyt és Vázsonyit a tömeg vállára emelte s úgy vitte kocsijukig. A két ünnepeit politikust sok száz kocsiból álló zászlós kocsisor kísérte el, követe az ezernyi tömegtől. A menet a Károly-köruton, Kerespesi-uton, Nagy-köruton és az Andrássy-uton végig Eötvös Károly Préfeta-utcai lakására kísérte. Az egész utvonalon harsogó éljenzés, az ébredő főváros lelkesedése kísérte a menetet. Barabás-zászlót látni sehol sem lehetett, mind bevonták. Annál nagyobb volt az Eötvös-tábor lelkesedése. A tömeg oly nagy volt, hogy utjában a villamos- és kocsiforgalmat mindenütt meg kellett szüntetni.

Apróságok.

Mikor tegnap délután rosszra fordult Barabásék sora, az iroda táviratot menesztett egyik vasuti hivatalba, mely így szólt: „Szükség van minden egyes szavazóra; jöjjenek azonnal! A Barabás-párt végrehajtó bizottsága.”

A főnök visszasürgönyözött: „Itt ötven vagyunk választók; én nem szavazok; a többi négy Eötvösre szavaz. Már el is mentek. Főnök!”

A Quarnero-kávéházból, az Eötvös-párt kortestanyájáról ma reggel következő sürgönyt meneszteték Karlsbadban Polónyi Géza igazságügyminiszternek:

Géza Polónyi Justizminister und Kurgast

Karlsbad.

Carl Eötvös wurde mit einer Majorität von 915 Stimmen gewählt. Ich wünsche Ew. Excellenz baldige Genesung.

K. Quarnero.

Tudjuk, hogy Polónyi minap a Margit szigeten kibékült Eötvössel és így a jó hírek bizonyára teljes szívből örüdeni fog.

A tegnap délutáni roppant hőség lelohasztotta kissé az izgalmat. A választás helyiségében percenkint tehát egy egy lelkesítő bulletint adtak ki.

— Nekünk három tartalékunk van! — erősíteti az Eötvös párt egyik vezére.

Valóban az egyik tartalék bevonul. Azok a polgárok, akik odakünn nyaralnak Nagymaroson, testületileg vonulnak föl.

— Éljenek a szalmaözvegyek! — kiáltják, mert a nagymarosi trupp csupa Eötvös párti szavazó.

Amikor leszavaztak, összeverődnek valamennyien egy csoportba és rövid tanácskozás után megállapodnak abban, hogy az asszonyoknak azt mondják majd otthon, hogy csak éjjel jutott a sor rájuk. Ez a legjobb ürügy, hogy végre ők is megösmérjék az ósbudai macsicsot. Így jut része a macsicsnak az alkotmányos küzdelemben.

Az Eötvös párt szavazott, amikor kívülről vékony gyermekhangok éneke hallatszott be a helyiségbe. Valami gyerek-dalkör énekelt az Eötvös pártiak szórakoztatására. Egy Barabás párti bizalmi férfi megneheztelet érte.

— Kérem, elnök ur, ne hallani a szavazók hangját. Tessék elrendelni, hogy csendesebben énekeljenek.

Az elnök elrendeli, hogy a rendőrtisztviselő csiptassa el a gyerekeket. A rendőrtisztviselő kimegy, egy pár perc múlva csendes odakünn minden és a tisztviselő mosolygó képpel jelenti az elnöknek:

— Elnök ur jelentem, — nincsenek többé gyermekek.

Az orosz rémuralom. Telve a börtönök.

(Általános forradalom előtt.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, július 27.

Már csak napok kérdése a távirati jelentések szerint, hogy mikor tör ki Oroszországban a forradalom. A fejetlenlenség és a zürzavar már is teljes ugyanarra, hogy elég egyetlen szikra a zaklatott birodalom lángbaborítására. A kormány tagjai abban a hiszemben vannak, hogy a forradalom előkészítőit börtönre vetette a reakció. A katonasághoz fölhívást intéztek, hogy a nép ellen semmi körülmények között se használják fegyverüket.

Mai távirataink a következők:

Pétervár, július 27. Számos képviselő elhatározta, hogy egyelőre nem tér vissza hazájába, mert attól félnek, hogy a kormány azonnal letartóztatja őket.

Pétervár, július 27. Az összes beérkezett jelentések szerint egész Oroszországban folytatják a szocialista forradalmárok letartóztatását. Kormánykörökben azt hiszik, hogy most már a *forradalmi mozgalom összes vezetői börtönben vannak*. A liberális újságokat naponként elkobozzák. Több püspök hálaistentiszteletet rendezett a дума föloszlatása alkalmából.

Pétervár, július 27. Július 24-én éjjel Pobjedonoszev szobájában az íróasztal alatt bombát találtak. Ezért az egész szolgálomelyzetet letartóztatták.

Pétervár, július 27. A munkáspárt föl-szólítást intézett a katonasághoz, amelyben fölhívja, hogy a néppel való összetűzés esetén *ne löjjen a népre*.

Bécs, július 27. A Pol. Korr. pétervári jelentése szerint a cár utasította a koronajavadalmak igazgatóságát, hogy azon koronajavadalmakat írja össze, amelyek *alkalmassak a szegény parasztok közötti szétosztásra*. A cár ezen nemeslelkű elhatározásával megmutatta az utat az agrárkérdés helyes megoldására. A legközelebbi időben a kormány is hasonló szellemű akciókat fog megindítani.

London, július 27. Stolypin orosz minisztereinek a Reuter-ügynökség útján részletesen kifejtéi programját és terveit a jövőre nézve:

A dumát illetőleg azt mondja, hogy nem igaz, hogy annak feloszlásával államcsínyt követtek el. Semmi olyan dolog nem történt, amit az alkotmánynyal minden tekintetben össze nem lehetne egyeztetni. A cárnak megvan az a hatalma, hogy a dumát feloszlassa és nem is volt más választása, mert a дума haldokló test volt és könnyűlethebb dolgot nem is lehetett vele cselekedni, mint hogy existenciájának végét vetettek. A дума bezárása elkerülhetetlen volt, ha azt akarjuk, hogy a cár auctoritását Oroszországban egyáltalán még továbbra is elismerjék. A kadetpártban sok a dilettáns doktriner, kiknek sem eszmék, sem politikai nézeteik nincsenek és politikailag egyáltalán nagyon jelentéktelenek. Különbséget kell tenni a párt komoly elejei és azok között, kiknek nem volt más céljuk, csak az, hogy a cár kormányát lealacsonyítsák. A kadetpárt részének a törekvései nagyon veszedelmesek. A jelenlegi helyzetben a cár és tanácsadói három ut között választhattak:

1. A reakció;
2. közömbösség minden forradalommal való fenyegetéssel szemben;
3. erélyes kézzel keresztülvitt reformok.

A cár a harmadik utat választotta és most erre léptünk. A reakciót egyáltalán nem kívánja a cár, de mielőtt a stabil jövő alapját megvethetnők, a forradalmat kell leverni. Bizunk az orosz nép hazafiságában és a polgároknek együttérzésében s reméljük, hogy a cár manifesztuma támogatva a szabadelvű irányban tett erőfeszítések látható jelei által, a politikai válság véget ér. Ahogy a dolgok e pillanatban állnak, a kiutasítások és közigazgatási rendszabályok elkerülhetetlenek. A volt дума tagjait nem fogják letartóztatni azért, mert a manifesztumot aláírták. Semminek sem örvendének jobban, mintha őket most letartóztatnák, de a manifesztum olyan operettszerű, hogy még kritikára sem alkalmas, ha azonban a дума tagjai, kik most hazautaznak, lakóhelyeiken vagy máshol Oroszország területén agitálni akarnának, azonnal le fogják őket tartóztatni.

Varsó, július 27. Tegnap délután a Krolevszka-utcában rendezett műkiállításán agyonlőtték két embert, akiket kémeknek tartottak.

A főherceg vasutja.

A kormány fiaskója.

Ajándékot Bécsnek!

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 27.

A képviselőház folyosóján tegnap erősen forrt a politikai katlan. Kicsiny ügy gyújtotta alá a tüzet: a pozsony—bécsi villamos vasút dolga. Ezt a kormány sürgősen le akarta tárgyalatni. A függetlenségi párt képviselői azonban nemcsak hogy sürgősnek nem tartották az ügyet, hanem egyenesen úgy vélték, hogy ezt a vasutat nem szabad engedélyezni. Tizenegy óra előtt a folyosón nagy csoport képviselő állott és vitatta ennek a vasutnak a dolgát. Kmety Károly vitte a szót ellene, s Holtsy Pál, a pénzügyi előadó nem igen talált érvelést mellette.

Kmety a következőket mondta:

— Szégyen-nyalázat, hogy ez a vasút létrejöhessen és éppen most jöhet létre. Régi ügy ez már, több mint öt esztendő. Pozsony városának teljes elnémetesítésére vezetne, mert Pozsony Gross-Wien egyszerű külvárosává tenné. Eddig tíz rossz vonatja volt Pozsonynak Bécsbe és Pozsony már ennek a révén is inkább Bécshez tartozott, mint Budapesthez. Most száz jó vonatot akarnak. Mi lesz ennek a következménye? De tovább megyek. A vasutat Frigyes főherceg és Lueger, Bécs város polgármestere akarják, mert ez az utóbbi kitűnő eszközt látta benne Magyarország egyik legfontosabb határvárosának Bécsbe való beolvastására. Három eddigi kormány ellent tudott állani ennek a bécsi követelésnek, még Láng Lajosnak is volt olyan kemény dereka, hogy nem hajlította meg a kívánság előtt és most jön a nemzeti kormány és az első dolga, hogy ezt a vasutat, mely nemzeti veszedelmet jelent, mindenáron engedélyeztetni akarja.

Az ülés végén aztán a képviselők a terem közepén csoportba verődve tárgyalták az ügyet. Wekerle és Rakovszky képviselték a kormány álláspontját. A csoportban ott voltak még Návay, Jankovics Marcel, Justh Gyula és sokan mások.

— Nem szabad a pozsonyi magyarságot ezzel tönkretenni — mondotta Kmety.

Rakovszky így felelt:

— Eh, mit a pozsonyi magyarság! En ismerem. A pozsonyi magyarság ennyit sem ér

— és az ujjával csettintve mutatta, hogy egy fikarcnyit sem ér.

— A pozsonyi magyarság tönkretette a jó német szín-árat és vitt helyébe egy rossz magyart. A pozsonyi magyarság csak ordított, de semmitsem tett.

Wekerle másként érvelt:

Nagyon frívól a te felfogásod — mondotta Kmetynek. — Frigyes főherceg az egyedüli, a ki felelősségével együtt nehéz viszonyok között mellettünk volt. S különben is miért volna érdeke neki ez a vasút? Az ő gazdasága Magyar-óvárott van, tehát nem érdeke a Béccsel való összeköttetés. Különben is honnan tudod, hogy Frigyes főherceg és Lueger akarják ezt a vasutat.

— Az ujságokból is, egyebünne is, — válaszolt Kmety. Magyarország közvéleménye a vasut ellen van! Ez a közvélemény olyan erős volt, hogy az előző három kormány nem mert ellene cselekedni. És ez a nemzeti kormány megteszi.

A képviselők tovább tárgyalták a dolgot, de egyelőre nem sikerült Kmetyt és táborát más meggyőződésre bírni. Így történt, hogy a képviselőház mai ülésén a javaslatot levették a napirendről és az illetékes bizottsághoz utasították. Ami azt jelenti, hogy a kormány beadta a derekát. Az ügy el van temetve.

MULATSÁGOK.

(=) Anna bál. Az ujszentanna-i ifjúság július 25-én Weger Béla kerthelyiségében Annabálat rendezett, mely tekintve a kedvező időt is, gyönyörűen sikerült. Jelen voltak:

Asszonyok: Adelmann Ferenoné, Adelmann Károlyné, Ackermann Istvánné, Adler Ferenoné, Bund Aurélné, Bokor N.-né (Simánd), Csutor Pálné (Kisjenő), Csuma Mátyásné (Buttyin), Demkó Istvánné, Esztinger N.-né (Zombor), Frank Viktorné, Filip Jánosné (Simánd), Gerba Gusztávné (Pankota), Gregus Józsefné (Agris), Gyurkovics Ferenoné, Gattermeier Károlyné, Gendrovics Istvánné (Arad), Issekutz Károlyné (Arad), Kretler Józsefné, özv. Martics Ferenoné, Meichin Antalné, Nemes Sándorné, Pasztercsák Jánosné, Gantner Károlyné, Raubauer Nándorné, Runge Józsefné (Borossebes), Schenk Károlyné (Nagyhalmagy), Schmidt Jánosné, Scherer Andrásné és Antané, Stieger Jakabné, Steiner N. né (Aimas), Schipper Gyuláné (Temesvár), Szecskó Lajosné (Budapest), Ifj. Werner Adolfné, Weissenburger Sebestyenné, Zélinger Jakabné, Zimmermann Adam, Antal és Károlyné.

Leányok: Arnold Wettli, Bellér Mariska (Szege), Bleizeffer nővérek, Báthori Mariska, Csuma Margitka (Buttyin), Dobai Gizi (B. Csaba), Demkó nővérek (Arad), Gattermeier Irénke, Kintz' Anna, Gantner Katica, Gyurkovics Mariska, Krasikó Anna (Borossebes), Martics Lujza, Margold Poldi, Totterer Mariska, Stieger nővérek, Schenk Gizi (Nagyhalmagy), Walthier Anna (Elek), Weissenburger Lenosi, Wiesenmeier Lenosi, Schipper Józsa (Temesvár), Zélinger Rózsika, Zimmermann Jé'an, Terka és Anna.

(=) Bál Bogda Rigóson. A bogda-rigósi gyógyfürdőben vasárnap, folyó hó 29-én műkedvelői hangversenyyel egybekötött zártkörű Annabálat rendeznek. A tiszta jövedelem a gyógyfürdőt felkereső szegény betegek gyógykezelésére fordítatik. Műsor:

1. Brahms „Csárdás,” zongorán előadják Tauszig Arminné és Nagele Antalné
2. Szavalat, előadja Beber Béla
3. Hubay „Csárdajelenet”, hegedűn előadja Tietty Antal, zongorán kíséri Nagele Antalné.
4. „Az öngyilkos,” magánjelenet, előadja Kováry József.
5. Magyar műdalok, éneklő Jakabffy Pálné, zongorán kíséri Nagele Antalné.
6. Humoros felolvasás, tartja Schaffer Ernő dr.
7. Hegedű szóló, előadja Tietty Antal, zongorán kíséri Nagele Antalné.

Választás után.

*

Kimerítő tudósításban számoltunk be Aradváros közönségének tegnapi alkotmányos küzdelméről. Mert küzdelem volt ez a szó nemesebb értelmében, hévvel és lelkesedéssel, no meg sok sztratégiai fortélyllyal megvívott harc, amelynek egy és más érdekességéről nem késő még ma, a harci zaj elűlte után is megemlékezni.

*

A most lezajlott választás — remélhetőleg — az utolsó volt, amelyben a viészáságoktól tarkáló 1874-iki választói rendszer alapján választotta meg Aradváros közönsége egyetlen törvényhozóját. Egyetlen azért, mert az általános választói jog szerint, amelyet a kormánynak meg kell csinálnia, Aradvárosát legalább is Miskolc és Marosvásárhely rangjára emelik és két helyet állapítanak meg részére az ország törvényhozásában.

E két képviselőt azután az ötvenezzer főnyi lakosságból nem negyedfél, hanem mintegy tizenkettedet választó fogja alkotmányos jogai alapján megválasztani.

*

Abszolút többség. Rége nem izgatta valami annyira az aradi közönséget, mint ez a két szó: abszolút többség. Volt is ok rá. Mert ha Müller Károly mögött nem sorakozik a választóknak akkora impozáns többsége, mint amilyen őt tegnap diadalra vitte, akkor nincs abszolút többség, Aradvárosa két héten belül izgalmas pótválasztásnak lett volna színhelye és a háborgó szenvedélyek, a fölzaklatott indulatok még jobban kiélesítették volna az ellentéteket a polgárság között.

Mi is az az abszolút többség? Ennek két magyarázata van. Az egyik a laikusoké, amely szerint ha az egyik jelöltnek csak egy szavazattal is többje van, mint a másik kettőnek, akkor az az abszolút többség. Ez az oka annak, hogy a nagyközönség az abszolút többséget, ezt a féligmeddig titokzatos valamit a következő módon számította:

Müller Károly szavazatainak száma	1081	
Fényes Samu	448	
Komjáthy Bálás	440	összesen 888
Müller abszolút többsége tehát		148

Ez a számítás azonban téves, mert a törvény szerint azok a szavazatok képezik az abszolút többséget, amelyekkel az összes leadott szavazatok felénél többet kapott a jelölt. Az abszolút többséget tehát így kell számítani:

Beadtak összesen 1919 szavazatot. Ennek fele 959. Müller Károly 1081 szavazatából levonva a 959-et, marad abszolút többségül 72. Ezt állapította meg a választásról fölvegyőzőkönyv is.

*

Közudomásu, hogy az egyik kisebbségben maradt jelölt tábora nagyjából olyan harcosokból állott, akik erősen küzdenek a hegyaljai motoros érdekeiért is. Amikor tegnap a szavazás vége felé az egyik ilyen vezetősorban levő harcos minden áron ramazurit akart csinálni és éktelen kiabálásával percekig megakasztotta a választás folyását, a választási helyiségben levők fölháborodásukban mindenféle, nem épen hízogó kiáltásokkal replikáltak.

Ezek azonban nem hallgattatták el a jeles közéletű férfiut. Egy flezmáját és hidegvérét minden körülmények között megőrző választó azonban tréfás megjegyzéssel egyszerre elnémitotta az izgága kortest, aki mellesleg a motorosnak is egyik főembere. Pedig tréfás emberünk nem mondott egyebet, mint ezt:

— Ha nem tetszik önnek a választás, felebbessen a motoros igazgatóságához!

Hideg zubanyként hatottak a szavak a zavart csináló kortesre, aki azután hamarosan be is vonta vitorláját.

Hogy mi mindenre kérnek pénzt elvekört lelkesülő polgártársaink, mielőtt a „szeretett” jelöltre leainak szavazatukat, arra ékes példa az alábbi eset. Nem tréfa, hanem valóban megtörtént dolog. Nygyban kapacitálják az egyik aradi úri választót, hogy szavazzon a kiváló, minden erényvel ékeskedő jelöltre. A választó nyugodtan végighallgatja a kapacitálást, azután mintha a világ legtermészetesebb válasza volna a rábeszélősekre, így felel:

— Leszavazok az önök kitűnő jelöltjére, csak tegyenek meg nekem egy szívesességet: *váltásák ki a kedvesem elzálogosított butorját!*

Erre azonban — dícséretükre legyen mondta — a kortesek nem voltak kaphatók. Főleg azért, mert nem volt pénzüik.

A választás után alig huszonnégy órára összeült a központi választmány. A választmány tagjai legnagyobb részt nem jöttek el. Müller Károly országgyűlési képviselő, aki szintén tagja a választmánynak, ma délután félőtkor Budapestre utazott, hogy átadja mandátumát Jusch Gyulának, a képviselőház elnökének. A választmány ülése alig öt percig tartott. Kádas Kálmán bemutatta Andrassy Gyula gróf belügyminiszternek két rendeletét, amelyek közül az egyik a választói névjegyzőkre, a másik a képviselőházra vonatkozik. Eután Kádas bejelentette a választás eredményét. A jegyzőkönyv második példányát holnap elküldik a belügyminiszternek, a harmadik példányt pedig a levéltárban helyezik el. Az ülésen *Varjassy Lajos* elnöklése alatt a következők voltak jelen: Múlek Lajos, Remetel F. Károly, Kádas Kálmán és Salacz Gyula.

Vizer Lajos, a Müller párt elnöke, tegnap a választás eredményének kihirdetése után tudvalevőleg táviratilag közölte *Kossuth* Ferencsel Müller Károly győzelmét. Kossuth erre ma a következő táviratban válaszolt:

Vizer Lajos pártelnök

Arad.

Müller Károly megválasztatása alkalmából hozzám küldött szíves üdvözlőket melegen köszönöm. Örömemet fejezem ki, hogy kerületük képviselővel ily érdemes, derék férfiut biztakk meg.

Kossuth.

SPORT.

Aradi Atléták Menyházán.

Arad, július 27.

Nagy tevékenységgel készül a menyházai kirándulásra az Aradi Athletikai Klub. Végtelges megállapodás szerint a Klub tagjaiból és hozzátartozóiból álló társaság két részben utazik ki Menyházára. A versenyzők már szombaton délután mennek ki mintegy negyvenen, a 104. sz. gyorsmotor vonattal, hogy az éjjelt kipurhny álljanak a versenyekhez vasárnap délelőtt. A kiránduló társaság, a Klub tagjainak második csapata hozzátartozóikkal együtt vasárnap, azaz 29 én reggel megy ki a 102. sz. gyorsvonattal, mely Aradról 6 óra 20 perccor indul s két külön kocsi áll díjmentesen rendelkezésükre. E vonattal mintegy 80-an mennek ki Menyházára, úgy hogy előre áthatólag élénk képet fog nyerni e napon a kies fekvésű szép fűrdőhely.

A versenyek, melyeknek mindegyikére értékes díj tűz e ott ki, már délelőtt veszik kezdé-

tüket az uszó versenyekkel. majd nyomon követi azt a vízi poló. Délután pedig az atletikai viadalok és tenniszversenyek, míg végeztül este hangversenynyel egybekötött táncestély lesz.

A délutáni atletikai versenynek főszáma az ötkilométeres mezél verseny lesz. Ugyanakkor tartják meg a tenniszverseny döntőjét. Vasárnap este társas vacsora és tombola lesz, ezután pedig hangverseny, amelyen több aradi is közreműködik. A hangversenyen a következők vesznek részt: *Lányi Ida, Fábry Nóra, Brunhuber Mariska, Zoltai Mátvás és neje és Joannovics Sándor.*

Az A. A. K. tagjai teljesen díjmentes utazást és szállást: és napi 3 koronáért ellátást is élveznek. Az aradi vendégek hétfőn jönnek külön vonattal vissza Aradra.

Aradon elfogott kékszakáll.

(Három feleség — tizenegy gyermek.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Aradon ma érdekes letartóztatás történt. A rendőrség letartóztatott egy többszörös házasságszédelgőt, aki Amerikát is megjárta és nős ember léteére ott másodsor megnősült. Második felesége elől rövid idő múlva szintén megszökött és harmadik házasságot is kötött. Pár nappal ezelőtt első felesége megtudta férjének viselt dolgait és följelentést tett ellene a budapesti rendőrségnek, amely tegnap megtette a szükséges intézkedéseket a kékszakáll kézrekerítésére, de eredménytelenül, mert a székhámos neszét vette a feljelentésnek és eltűnt Budapestről.

A letartóztatásról és előzményeiről alábbi tudósításunk szól:

A budapesti főkapitányságon tegnap délelben igen előkelő nő jelent meg, *Zimmermann* Samuné, született *Kesztenbaum* Julia leányával, egy ismert színpadi csillaggal.

Az asszony előadta, hogy férje, a kivel 1879-ben Miskolcon kelt egybe, a lakodalom idején hozományával együtt elszökött tőle s a mint most utólag értesült, még kétszer lépett azóta más-más nővel házasságra.

Mikor huszonhét évvel ezelőtt Miskolcon vele frigyre lépett, *Zimmermann* Samu a lakodalom után rögtön magához vette a hozományt és Ungvárra utazott. N jének azt mondta, hogy valami nagyobb szabású vállalatot akar létesíteni. Ezzel hitgette folytonosan nejét leveleiben is, míg nem egyszer csak közölte, hogy Amerikába kell utaznia a vállalat érdekében.

Zimmermann még az új világól is kapott leveleket a férjétől, aki azzal biztatta, hogy őt is kivisli és végleg Amerikában telepednek le. A család férj azonban korántsem gondolt arra, hogy azavának álljon, mert odakünn *íze esztendővel ezelőtt még egyszer megnősült.* Egy *Nagy* Julia nevű magyar leányt vett el, a kivel hosszú ideig élt együtt s a kinek a házasságából két gyermeke született.

Három év előtt az új feleségétől is megszökött, csupán gyermekeit hagyva nála s megint Magyarországra jött és pedig Kolozvára. De itt egyszer az utcán csaknem össze találkozott első feleségével, a ki éppen akkor ott tartzkodott. A férjnek csak anyai ideje volt, hogy emeneke jőn, vonatra üjön és Ungvárra utaznak. Ungvárott kötötte meg a harmadik házasságot egy szakkácsnővel, a kinek meg takarított pénze volt s a kinek újbb három gyermeke született tőle.

Zimmermann mind a három nőt a hozományáért csalta törbe. É t velük addig, a míg meg nem unta őket, akkor a faképnél hagyta

mindegyiket, de magával vitt annyit, amennyit csak elvihetett.

Időközben az Amerikában maradt *Nagy* Julia nyomoztatta *Zimmermann*t és így tudta meg, hogy annak eddig három felesége él.

Ezt azonnal megírta a Kolozvárótt tartózkodó *Kesztenbaum* Julának, a kinek egy leánya született *Zimmermann*tól, a ki jelenleg színi pályán működik.

A budapesti rendőrség rögtön megtette a szükséges intézkedéseket a székhámos kézrekerítésére, akiről tudták, hogy harmadik feleségével Budapesten él. De *Zimmermann* neszét vette annak, hogy első felesége följelentést tett ellene és tegnap este harmadik feleségével megszökött Budapestről, hogy Aradon telepedjen le. Ma reggel érkezett a székhámos Aradra és a Vasuti vendéglőben rögtön állást is kapott. A rendőrség azonban még a délelőtt folyamán tudomást szerzett a székhámos ittlétéről és *Zubor* Andor táviratilag kérdést intézett a budapesti rendőrséghez, hogy tartóztassa-e le a székhámos?

A budapesti rendőrség válasza délelben érkezett meg. Ebben értesítette az aradi rendőrséget, hogy a vizsgálóbírótól nem érkezett még meg az elfogatási parancs, miért is *Zimmermann*t egyelőre csak megfigyelés alá kell helyezni.

A választ után *Zubor* *Valenta* és *Mátvás* detektíveket bizta meg a székhámos megfigyelésével. A detektívek megtudták, hogy *Zimmermann* egyelőre Aradon akar maradni és itt állást foglal el.

A letartóztatás azonban ma mégis megtörtént. A budapesti rendőrség ugyanis táviratilag elküldte a vizsgálóbíró elfogatási parancsát, mire *Zubor* elrendelte *Zimmermann* letartóztatását és ennek fogatosításával *Valenta* detektívet bizta meg. A detektív este hat órakor meg is találta *Zimmermann*t a Vasuti vendéglőben.

— A törvény nevében kövessen — szöit hozzá és karonragadta.

A székhámos meglepetten védekezett.

— Mit akar tőlem? En tisztességes polgár vagyok.

— Oa *Zimmermann*, a házasságszédelgő.

— *Zimmermann*nak hívnak, de nem vagyok szédelgő — titakozott a székhámos.

Tagadása természetesen mit sem használt, mert *Valenta* bekísérte *Zubor* elé, aki letartóztatásba helyezte.

A székhámos harmadik felesége megdöbbenve értesült férje elfogásáról. A szerencsétlen asszonynak sejtelme sem volt, hogy *Zimmermann* előtte két nővel kötött érvényes házasságot.

*Zimmermann*t holnap átkísérik az ügyészség fogházába, ahonnan Budapestre fogják szállítani.

Edison fiának házassága.

(Háborúg a feltaláló családjában.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

Ugy látszik, csakugyan igaz van a közmondásnak, hogy nincs tökéletes boldogság a földön. Ime a nagy *Edison*ról, kit eddig a világ egyik legboldogabb emberének hittünk, most azt a hírt hozza az amerikai sajtó, hogy évek óta állandó háboruságban él egyetlen fiával, ki már sok keserűséget okozott neki életében.

Újabb *Edison* Tamás a napokban megesküldött *mrs. Montgomery Thomas* szal, vagy mint a házassági engedély mondja: *Miss Heyzer* *Matilda* *Batric*-szel, ki tanult ápolónő s két éven keresztül ápolta a betegeskedő fiatal *Edisont*.

Ifjabb Edison Tamás Burlingtonban, N.-J., lakik egy csinos kis házban, melyet atyja ajánlékozott neki, mikor a fiu megszőktette és feleségül vette Touhy Mariet, ki kardalosnő volt az egyik színésztársaságnál. Az öregebb Edison nem örült a színészrokonságnak s rajta volt, hogy a fiatal pár minél előbb elváljon. Ez két évi házasság után meg is történt és az apa 25 dollár heti tartáspénzt adott Touhy Marietnak, hogy nem fogja többé az Edison nevet használni. Az elvált asszony csak néhány hónappal ezelőtt halt meg.

Két évvel ezelőtt a fiatal Edison összeeszte jobb karját s egy lakewoodi hotelben feküdt beteg. Ápolónőre volt szüksége s az orvosok Mrs. Montgomery szül. Heyzer M. Beatrice t ajánlották. Az ápolónő fiatal özvegy volt, kinek férje egy színháznak volt pécziárosa. A fiatal Edison beleszeretett a csinos özvegybe, sőt még az öreg tudós is megszerette, mert látta, hogy szívvel-lélekkel ápolja fiát. A fiatal özvegy különben sem volt valami közönséges szűk gyermeke; atyja, ki 1904-ben meghalt, 50 000 dollárnyi vagyont hagyott hátra. Az öreg Heyzer vámhivatali főellenőr volt. Azt hitte mindenki, még az atyja is, hogy most talán majd megkomolyodik a „fiu.“

Ő azonban továbbra is az a könnyelmű ember maradt, amilyen volt. Nem találmányokon törte a fejét, miát atyja, hanem azon, hogyan lehet könnyen pénzt csinálni. Újságokban hirdette, hogy micsoda világra szóló találmányoknak van birtokában, hogy föltalálta az örökégsz lámpát, az Oceánon keresztül való telefonozás módját, hogyan lehet a tengeri apályt és dagályt hajtóerőre átalakítani stb. — pedig nem is ért a találmányokhoz. Megalkította a „Thomas E. Edison jr. kémiai társaságot“, de az apja beszüntette ennek működését, mert csak az ő nevének felhasználásával akartak másokat lépre csalni.

A fiu 1898-ban, mikor a spanyol-amerikai háború kitört, besoroztatta magát katonának, de mielőtt Cubába ért volna, véget ért a háború. North Carolinában egyszer részegségért és botrány okozásáért esútták el, majd egy automobil-versenyen sérült meg súlyosan.

Atyja végre is megunt a fiu költségeit és botrányait s mostanában kijelentette az újságokban, hogy egyetlen penny adósságot sem fog többé fizetni fiáért. Az ő 25 dollár heti köntőpénzt adott a drága csemegeinek s ezzel a csekély összeggel kellett megelégednie.

IRODALOM ES MUVESZET.

A színház műsora:

Szombat: Trilby, színmű. Kápolnai Juliska jutalomjátéka.
Vasárnap: Délután: Gyöngyélet, bohózat. Este: Tót leány, népszínmű.
Hétfő: Leányka, operett. A karszemélyzet jutalomjátéka Felhő Rozsi fölléptével.
Kedd: Kispajtás, vígjáték. Bró Irén búcsúfölléptetése. (Utolsó előadás.)

* Trilby K. Kápolnai Juliska jutalomjátékai: holnap szombaton e a rég nem adott híres drama kerül színpadra a nyári színterben. A címszerepért Kápolnai Juliska, Svengáli Marháry, a többi szerepért: B-regi, Deó, Szatmáry, Bánkóné és Bácsné játszó. Az „Au clair de la Lune“-i Zsigmondya Anna énekl.

* Az utolsó előadások. Vasárnap délután a nagyszerű Gyöngyélet című énekes bohózatnak lesz az első előadása, este a Tót leány kerül színpadra, a farseregekben Hunyad né, Bicsné, Bánkóné, Kápolnai Juliska, Bró Irén, Borbély, Hunyady, Szatmáry és Kucsera. Hétfő a karszemélyzet jutalomjátékai: Felhő Rozsi fölléptével a Leányka operett, kedden Bró Irén búcsúfölléptetési a szezon utolsó előadása gyanánt. A Kispajtás kerül színpadra. Szer-

dán már Hódmezővásárhelyen játszik a társulat.

* A szomszások. Ez a címe Németh Lajos legújabb képeinek, mely néhány nap óta a Lengyel-féle butorkereskedés kirakatában vonja magára a műértők figyelmét. A festmény, mely ivó teheneket ábrázol, igen ügyes, megfigyelésekben gazdag s kivitele erős művészi képre vall. Különösen a tehenek igen élethűek. A képet a közönség figyelmébe ajánljuk.

Hegedüs Gyula párbaja.

Mije van Fedáknak?

Vérontás Zsaszáért.

— Az Aradi Közlöny távirati értesítése. —

Arad, július 27.

Hegedüs Gyula, a Vigszínház kiváló művésze ma délután Bede Jóbbal, a Pesti Hírnap főmunkatársával súlyos feltételű kardpárbajt vívott, amely Bede megsebesülésével végződött. A párbaj előzményei a következők:

Azon a cabaret-n, amelyet Fedák Sári a Vigszínházban a Tulipánszövetség javára rendezett föllépett Hegedüs Gyula is a kiadás-előadás után Fedák Sárinak levelet írt, amelyben kijelenti, hogy neki esze ágában sincs szerelemből fellépni és ezért háromszáz koronát kér fellépésének jutalmazásául. Fedák rögtön ki is utalványozta neki ezt az összeget.

Tóth Béla szóvá tette ezt az ügyet egyik esti levelében, mire Hegedüs igen éles hangú levéllel válaszolt, amelyben kijelentette, hogy ha a színészeket részvételre felkérlik, meg kell fizetni. Ő tíz hónap alatt 339-szer játszott a Vigszínházban és annak díczára fellépett a cabaretben. Minthogy azonban fellépését nem is köszönték meg, ennél fogva jogában volt — miután kutyába se vették — a föllépési díját követelni.

Igaz — írja tovább levelében — Tóth Béla fölemlíti, hogy szegény Egressy Gábor sohasem kapott ennyit egy estéért. De ő bizonyára tudja, hogy nagy postánk, boldogult Tóth Kálmán, talán egy egész kötetért sem kapott annyit, mint amennyit Tóth az efajta esti leveléért.

Fedák sem sokalhatja az összeget, mert ő egyetlen fellépéséért 1500 koronát kap az igazgatóktól, bár igaz, hogy az ő szeméi szebbek, mint az enyémek. Hogyjanak nekünk színészeknek békét, hiszen a jótékony hangversenyeken mi, mint tisztességes magyar urí emberek, adunk a magunk jövedelméből arányosan tíz husz forintot, a jótékony célra, mint bárki más. De én legalább nem játszom ingyen. Ném kell legalább is egy jó szó, köszönet. Eddig így volt, ezentúl csak pénzhonoráriumért fogok közreműködni.

Ami pedig a csömöri és a [zuglól] villákat illeti, arra is felelek valamit meggyugvásul.

Nekem van egy villám Besnyós mez, egy hold szőlőm. A cabaret előtt szereztam. Fedáknak van husz hold szőlője, kastélya, lova, ökre, szamara és automobilja. Ő is a cabaret előtt szerezt meg. Ő annyival nagyobb színész nálamnál, amennyivel nagyobb honoráriumot kap, mint én és amennyivel több holdja van mint nekem. Mert hát aki kenyerét keresi a mesterségével azt meg kell fizetni. Jótékony cél ide, jótékony cél oda, azt hiszem, legjobban Fedák uró és Tóth fognak engem megérteni.

Bede Jób válaszolt a levélre és levelében többek között a következőket írta:

Sajnáljuk Hegedüst a levél tónusáért, hogyan beszél egy urlódról. Bizonyára csak azért, mert tenni, mert a színpadhoz tartozik és ott talán még divatban van az a hang, amelyet a lovagias magyar társadalomban sehohsem tűrné

nek meg és amely mutatja, hogy a nyilvánosságot is csak ennyire tiszteli Hegedüs.

Kellemetlen tanulság. Ajánljuk, hogy a kezdő színészek csak durva bohózatokat tanuljanak játszani Hegedüstől, de színpadon kívül a nyilvánosság előtt való megjelenést inkább a faluvégi bohémektől sajátítsák el.

Hegedüs ezért a levélért provokálta Bede Jóbát Bezerédy Gyula szobrász és Pálmay Andor által, akik Bede segédeivel, Légrády Imrével és Bély Izorral harcképtelenségig menő kardpárbajban állapodtak meg.

Ma délután öt orakor a Fodor Károly féle vívóteremben vívták meg a párbajt. Vezető-szégéd Bezerédy Gyula volt, akinek jeladására a felek hevesen csaptak össze. Nyomban az első összecsapásnál Hegedüs egy tíz centiméter hosszú vágást mért Bede fejére, úgy hogy Bede arcát előntötte a vér. Az orvosok erre megállapították a harcképtelenséget, mire a szegédek beszüntették a párbajt. A felek nem békültek ki.

Szerelem és párbaj.

(Egy énekesnő miatt.)

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27

A nagyváradi bohó ifjuságot három hónap óta egy ott működő szép, csinos és fiatal színpadi csillag tartja lázban: Kovács Vilma énekesnő. A gavallérok rajonganak érte és szerelmesen törlik magukat kegyéért, mosolyáért.

Kovács Vilma Nagyváradon kezdte meg színpadi pályafutását. Vidám temperantuma, mosolygó arca és nyájas modor: csakhamar udvart toborzott össze körülötte az imádókból. A fiatal emberek versenyezni kezdtek a szereleméért. Különösen Vlád Gusztáv magánhivatalnok gyuladt erős szerelemre a leány iránt, a ki kegyesen elfogadta a fiatal gavallér. Közbejött azonban egy fess tiszthelyettes, Districh József honvéd hadapród, a kivel gyermekkori ismeretségét fedezte fel a breutliprimadonna. Ő is kegybe jutott a kis művésznőnél.

Mert Kovács Vilma értette a módját minden fiatalisága ellenére is, hogyan kell az udvariokat megtartani. Mi sem természetesebb, mint hogy a két kegyelt, a civil és a katonai féltékeny, irigy szemekkel őrizték egymás minden lépését és nem szívesen osztottak a szép leány szerelmében.

Meg történt az összekoccanás és következménye lett az a lovagias affér, a melyt a hivatalnok és a tiszthelyettes tegnap déiben vívtak meg karddal. A negyedik gyalogezeredbeli honvédiaktanya vívótermében folyt le a viaskodás, a mely meglehetősen hosszasan és heves volt. A párbaj a következő feltételek mellett történt: kardpárbaj, végkimerülésig, csuklókötései. Vlád Gusztáv segédei voltak: Barna Lajos harminchetedik gyalogezeredbeli hadnagy és Berger Mor bankhivatalnok, Districh segédei: Próbischlavsky József és Szűcs Sándor honvédhadnagyok. A felek huszonötödik összecsapásnál mindketten jelentékenyen megsérültek, mire a szegédek a párbajt beszüntették. Orvosok voltak Szirmai Béla dr. és Erdős Adolf dr.

A hadapród jobban értett a kardforgatáshoz, mint a civil s így ő kevesebb vágást és karcolást kapott. A csatatéren tehát ő maradt a győztes, de kérdés, vajjon a szerelemben is övé lesz a diadal?

Az orvosok a párbaj után hozzáálltak a sebek beöltözéséhez, miközben a felek kibékültek. De kérdés, vajjon a szívek is kibékülnek-e és az énekesnő kibékül-e színtem velük?

Nagyváradon ma Kovács Vilma a naphőse, de lehet, hogy elmúlik néhány nap múlva dicsősége. És lehet, hogy a fiatal ember szívéből is elszállnak a régi emlékek és a szerelem, a mely miatt késs néha az ember vért is ontani. Jó, hogy nagyobb baj nem történt.

HIREK.

— **A Ház utolsó ülésai.** *Budapestről* táviratozzák: A képviselőház holnap tartja utolsó érdemleges ülését. A jövő héten még egy-két formális ülés lesz, azután elnapolja a Ház üléseit szeptember végéig vagy október 10-ig. A Ház szünetével foglalkozott a ma esti minisztertanács is.

— **Alte Liebe rostet nie.** *Bécs-ből* táviratozzák: Ma délben a III. kerületi *Birne*-vendéglő tulajdonosát, a magyar származású *Fusch* Ferdinándot a felesége *agyonlőtte*. A gyilkosság oka féltékenység. A férj 64 éves volt, az asszony pedig 59 éves.

— **Az interparlamentáris konferencia.** *London* ból táviratozzák: Veardale lord, az interparlamentáris konferencia elnöke Carlton Terrace Gardenben fekvő palotájában lunchot adott, amelyre az interparlamentáris konferencia számos kiváló tagja kapott meghívást. Magyarország részéről *Dessewffy* Arisztid, a magyar csoport titkára vett részt.

— **Justh Gyula — titkos tanácsos.** *Budapest-ről* táviratozzák: A király hír szerint a parlament tanácskozásainak befejezése után *Justh* Gyula házelnöknek a valóságos belső titkos tanácsosi méltóságot adományozza.

— **Hervátország új kormánya.** *Budapest-ről* táviratozzák: A hivatalos lap egyik legközelebbi száma közölni fogja *Nikolics* Visdimir volt főispánnak belügyi osztályfőnökké és bányahelyettesé, *Vadaj* Sándor ügyvédnek igazságügyi és *Boic* Milán ügyvédnek vallás- és közoktatásügyi osztályfőnökké való kinevezését.

— **Barabás — Marosvásárhely jelöltje.** *Marosvásárhelyről* táviratozzák: Arra a hirre, hogy *Barabás* Bélát Budapesten nem választották meg, a választók szűkebb körében mozgalom indult meg, hogy felkérjék Barabást a marosvásárhelyi jelöltség elfogadására. Tekintve, hogy Barabást rokoni kötelek fűzik Marosvásárhelyhez, valószínűnek tartják, hogy a jelöltséget elfogadja. A választók egyrésze azonban ragaszkodik *Fenyvessi* Soma jelöltségéhez.

— **Wekerle humora.** A cím dacára nem tréfa az, amit megírunk, hanem valóság. Magyarország minisztereinek tréfál a parlamenttel; ígéretük dolgában pedig megfordított Arisztides, aki tudniük még tréfából sem mondott soha valótlanságot. Tegnap vagy tegnapelőtt — utána lehet nézni a képviselőház naplójában — egy honatya meginterpellálta a miniszterelnöket, hogy miért enged meg azt, hogy a nagytözsdek a kistrafikánusoknak csak barna szivarokat adnak és a világosakat megtartják maguknak, amivel a kistrafikánusok jelentékenyen károsítják? *Wekerle* nyomban azt felelte, hogy ez alaptalan vád és igazolásul felvetette a kérdés: „Honnan tudhatják a nagyárosok, hogy milyen színű szivar van a leszogezett skatulyákban?” Nevettek és belenyugodtak a válaszbába. Mi azonban lehetetlennek tartjuk, hogy a pénzügyminiszter ne tudná, hogy a szivarskatulyákban kivülről két helyen is nagybetűkkel rajta van: „Világos”, vagy „Világosbarna” és „Barna.” A t. Ház nem gondolt erre és a miniszter ur a tréfa kedvéért megtagadja a valótságot. Ez a mai rendszer. — Jön az ígret.

Wekerle egy régi barátjának és hivatalnoktársának előléptetést ígért és mégis kétszer mellőzte. Mikor az illető a második mellőzés után felkereste, *Wekerle* az már ajtóban fogadta: „Ne beszélj egy árva szót sem; tudok mindent. Itt van a kezemben az akta és itt van az aláírásom is rajta.” A hivatalnoknak jó szeme van; meglátta és megjegyezte magának az akta számát és mivel ismeri barátját, azonnal bement az iktatóba kikereste a számot: „A marossebesi ármentesítési díjak megállapítása” volt.

— **Halálos automobil-baleset.** *Oberfalsz*-ból jelentik: *Murat* herceg ma, egy automobilon tett kirándulása alkalmával *meghalt*. A gépkocsi *Oberfalsz*-ban, *Mettersteig* környékén haladt s a vezető vigyázatlansága következtében felborult. A herceg oly szerencsétlenül fordult ki az automobilból, hogy szörnyet halt.

— **Az elkeseredett Barabás.** Egy újságíró fölkereste ma *Barabás* Bélát, hogy megkérdezze véleményét a bukásáról. *Barabás* e szavakkal felelt:

— Nincs semmi megjegyzésem a dologra. A választásnak végre, megbuktam, legjobban szeretem, ha békén hagynak.

— **Bírói kinevezések.** A király *Tóth* Ferenc gyulai királyi alügyeget és *Aigner* Dezső dr. orosházi járásbírói albirót a gyulai kir. törvényszékhez bírákká, *Vörös* Imre dr. facseti járásbírói aljegyzőt a németbogsáni járásbíróshoz albiróvá nevezte ki. Megengedte a király, hogy *Tholl* István dr. gyulai kir. törvényszéki bíró saját kérelmére a budapesti kir. büntető törvényszékhez helyeztessék át.

— **Eljegyzések.** *Brunner* Dezső hmvásárhelyi mérnök tegnap este tartotta eljegyzését *Kaszapere*n *Montág* Margit kisasszonynyal, *Montág* Henrik földbirtokos bájos leányával.

Boronkay Sándor kunágóai állami elemi iskolai tanító eljegyezte *Selmeczy* Piroška kisasszonyt, *Kádas* Mihály kovácsházi takarékpénztári elnök nevelt leányát.

— **Kettős gyilkosság.** *Léváról* borzalmas gyilkosság hírért kapjuk. *Garam-Kelecsényben*, *Léva* közelében történt a tragikus eset. Ott lakott *Szluszy* János földműves a feleségével együtt anyósának, özv. *Gyurcsáth* Jánosné házában. Azonban az anyós zsörtölődő asszony volt és mód nélkül gyűlölte vejét. Folyton veszekedett vele és mindenáron rá akarta bérni leányát, hogy hagyja ott férjét. Ezt végre is *Szluszy* megsokalta s minthogy anyósa házában nyugta nem volt, kapta magát és feleségével együtt más lakást vett. E miatt az anyós még inkább fobosult és most már egyáltalában nem hagyta békében leányát s rá is beszélt, hogy hagyja az urát faképnél. Szerdán reggel *Szluszy* a feleségével az *Urenstrein* tele birtokou dolgozott. Miután meleg volt, a feleséget vizért küldte. De az asszony az anyjához ment. A férj sejtette ezt. Anyósához ment, aki szitkokkal s átkozódásokkal fogadta. *Szluszy* ekkor kést rántott s ledöfte anyósát s a futásnak eredt felesége után szaladt, akit a templom előtt ért utól. Az asszonyt is halálosan megsebesítette s azután önként jelentkezett a lévai rendőrségen. Mindkét sebesült belehalt már sérüléseibe.

— **Tizenkettő helyett.** Ebédre hívtak valakit a minap *Miklakára*. A vendéglátó familia azonban megjárta a meghívással. A kitűnő férfinak megmondták, hogy pont tizenkettőkor ebédelnek, de elmúlt félegy, háromnegyedeg, csak nem jött. Végre egy órákor, amikor a család már támolygott az étéségtől, boldog pezával megjelent. Néhány becsánatkérő szót rebegett s azzal elkezdett enni.

Mikor délután ötök elment, gyűlölettel néztek utána.

Az asszony kifakad:.

— Ez már mégsem járja! — mondta az urának. — Soha többé nem hívom meg ebédre ezt az embert. Hallatlan! Tizenkettő helyett egykor jön!

A férj, busan:

— Az még nem baj, hogy tizenkettő helyett egykor jön. De tizenkettő helyett — *esték!*

— **Áthelyezett tanár.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter *Vayer* Lajos aradi kir. főgimnáziumi rendes tanárt a budapesti VIII. ker. állami főgimnáziumhoz helyezte át, illetőleg oda rendes tanárrá nevezte ki.

— **A bűvész bajban.** *Budapesti* tudósítónk táviratozza: *Forelli* bűvészt, aki a napokban a *Kerepesti*-ut 25. szám alatti *Szamosi-féle* gyógyszerárban ravasz bűvészmutatványokkal szórakoztatta az unatkozó segédeket s eközben merész és ügyes fogással kikapta *Szenert* Aladár gyógyszerész zsebéből arany láncát és óráját, ma elfogta a rendőség. A róla beszerzett kitűnő személyleírás vezette a rendőrséget nyomra. Egy detektív ismerte föl ennek alapján a *Muzeum-körúton* s bevítte a főkapitányságra, ahol kihallgatták. Kiderült, hogy *Fleischmann* Henriknek hívják s harmincegy esztendő. Arra a kérdésre, hogy mi a foglalkozása, így felelt *Fleischmann*:

— Bűvész vagyok és gondolatolvasó.

— Különös — válaszolt *Keresztcsy* fogalmazó, akit az ügy tisztázásával megbízták. — Ha ön gondolatolvasó, miért nem tudta előre, hogy ma bajba kerül?

— Tudtam. De azt is tudtam, hogy hiába bujkálok, mindenütt rámtalálnak. Inkább nem bujkáltam. De egyébként is be tudom bizonyítani, hogy gondolatolvasó vagyok.

— Hogyan? — kíváncsiskodott *Keresztcsy*.

— Tudom például azt is, mit gondol a fogalmazó ur ebben a pillanatban.

— Halljuk! Halljuk!

— Azt gondolja, hogy: „Beszélhetsz, jó vitéz, amit akarsz, le foglak tartóztatni.”

— Nagyszerű, — konstataulta a fogalmazó. — Önnek ördöge van.

Fleischmann Henrik di. dalmás mosolylyal követte a detektívet a fogházba. *Szenert* Aladár órájának és láncának természetesen se hirt, se hamva. Erre nézve a bűvész megtagadott minden felvilágosítást.

— **A háromszéki erdőpanama.** A zágoni közbirtokossági erdők eladásáról szóló cikkünkre vonatkozólag *Kelemen* Lajos, Háromszék-megyei tisztifőügyésze nyilatkozatot küldött be hozzánk, a melyben a következőképp mondja el a nevezetes erdőeladás történetét.

Háromszék vármegyében legjobb tudomás szerint, erdőpanama nincs s különösen a zágoni közbirtokossági erdők eladása szóba se került. Erdőeladás híre csak *Lembély*, *Kézdialmás*, *Csomortán*, *Nyújtód*, *Kézdisárfalva* és *Kézdisszászfalu* közös erdősegeikre vonatkozhatik. E hat község ugyanis egy 6822 katasztrális hold területű erdőt, az éppen megyénk közti területben álló főispánja, mint ezélt 4 évvel a kir. törvényszék részéről kiküldött eljáró táblabíró által foganatosított arányosítási eljárást, illetve elhelyezkedés alkalmával közösségben tartott meg, mivel azt egyik község sem volt hajlandó saját külön kiszakított illetményeül elfogadni, tekintettel annak távol fekvésére. Miután a szóban levő erdő egészen a romániai határszéleire esik ki, és így annak kibasznlása igen sok költséggel és nehézséggel járna: nevezett községek közös elhatározással abban állapotok volt meg, hogy a közösségben megtartott erdőt eladják s vételárát egymás között egyenlő arányban felosztva, nyerendő részesezését minden község saját háztartására fordítja. Ezen eljárásnál a községek érdekei képviselésében én is jelen voltam. Azt is tudom, hogy a községek a nagy távoltság miatt ezen erdők értékét kevésre becsülve, akkor hajlandók lettek volna 8—10 ezer koronáért is eladni, de éppen az eljáró bíró urral — most főispánunk — figyelmeztettük, hogy egy kis várakozással sokkal magasabb árban eladhatják.

Később a közönségben maradt erdőért *Martini* Jakab és *Kosztályi* György szabadtársaságok egymásra árverezve 24310 koronát ígértek, de célt nem értek, mert a tulajdonos községek az erdőnek az 1886. évi XXII. t. cikkben előírt módon való eladását határozták el. Ennek folytán az eladást engedélyezte is, úgy az erdőfelügyeleti, mint a vagyon-felügyeleti hatóság, de kikötötte, hogy az erdő csak hatósági szakértői becslés alapján megállapítandó kikülföldi ár mellett, főszojabról személyes jelenlétében megtartandó nyilvános árverésen adható el. A szaklapokban s más módon hirdetett árverés alkalmával, folyó évi április 6-án becsáron felül, a legtöbbet ígérő *Magyar Erdőipar részvénytársaság* 113772 korona árban az erdőt meg is vette. A megtartott árverezés után az *Erdélyi Erdőipar részvénytársaság* 10%-al magasabb árban utójánlatot tett. Valamint határidőn kívül, *Stelliosz G. Nébide* — állítólag romániai alattvaló — 30000 koronával ígért többet. Miután az erdészeti hatóság által jóváhagyott árlejtési feltételek értelmében az utójánlat ki volt zárva, a törvényhatósági bizottság ennek figyelembe vételével az utójánlat elutasítását határozta el. Az ügy jelenleg jogérvényes eldöntés végett a m. kir. belügyminiszter ur előtt áll.

— **Művészasság.** *Bárdos* Mariska és az Aradon is ismert *Horváth* Kálmán, a budapesti Király-színház tagja július hó 24-én házasságot kötött Szabadkán.

— **Gazdasági tudósító.** A földmívelésügyi miniszter Arad megye terroval járására nézve ifj. *Juhász* Balint silingyial lakost a gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **Ma a rendőr unatkozik.** Ma délután fél két óra tájban egy rendőr, megunván a semmittevést, nyakoncsipett az utcán egy centánélküli tarka kutyát és bevitte a rendőrségre, jöllehet az ebnek semmi baja sem volt. A rendőrségtől pedig kivitték a sintér-telepre, ahonnan az ebnek legfeljebb a bőre kerülhet vissza a gazdájához. A rend hivatott órei gyakorta megengednek maguknak efféle passziózást, bár tudomásunk szerint egészen más irányu elfoglaltságot találhatnának. Csak keresni kell!

— **A leszavazott választók** tegnap között névsorából véletlenül kimaradtak *Rubenszku* Agoston és *Goldis* László, akik Müller Károlyra szavaztak.

— **A budapesti malomkrimicsau.** Budapesti tudósítónk jelenté: A kizárt malommunkások ügye a mai nap folyamán nem javult. Ellenkezőleg, komplikálódott. A Hungária-utí sztrájk-tanyán ugyanis tegnap megjelent néhány munka híján szűkölködő péklegény s az összes pékmunkások nevében felajánlotta támogatását. A pékmunkások — így szölt az ajánlat — hajlandók a malommunkások érdekében sztrájkba lépni. A kizárt munkások természetesen kaptak az ajánlaton, amelyről nyomban értesítették a szakszervezetet. Ez az éjszaka folyamán ülést tartott. A tanácskozás titkos volt s így az azon hozott határozatról csak ellenőrizhetetlen hírek szivárogtak ki. A pékmesterek, bár ők nem tudnak bizonyosat, az esetleges péksztrájk megelőzésére és meghisztására ma reggel megkeresték *Bárczy* István polgármestert, aki közvetítette kérésüket a hadtestparancsnoksággal. Ez készségesen megígérte, hogy abban a pillanatban, mikor a pékmunkások beszüntetik a munkát, hatszáz élelmezési katonát bocsátanak a pékműhelyek rendelkezésére. Ma délielött az a hír terjedt el, hogy a negyedik kerületi előjáráságon, amely tegnap bekérte a kizárt malommunkások bizalmi férfainak névsorát, tizenegy órakor békéltető tárgyalás volt. Ez a hír, sajnos, nem felel meg a valóságnak. Az előjárásághoz a munkaadók sem, a munkások sem intéztek ilyen kérést.

— **A harleki bőrű ember.** Ez a neve a legújabb amerikai csodának, amelyről a *Daily Telegraph* nak a következőket jelentik New Yorkból. Az élő ember bőrének megfoltozása

dolgában még sohasem értek el olyan rekordot, mint a brooklyni városi kórházban egy *Georges Kildy* nevű emberen, akinek testét nem kevesebb, mint négyszáztizennégy darab, más emberek testéről lefejtett bőrdarabbal foltozták meg. Kildy ugyanis május 6-án egy spirítuszlámpa felrobbanása következtében súlyos égési sebeket szenvedett, úgy hogy az orvosok lemondtak életéről. Ekkor azonban előltek Kildy hozzátartozói és barátai és kijelentették, hogy rendelkezésére bocsátják a bőrt a szerten csétlen ember megmentése céljából. Az első ajánlózó Kildy tizenkét éves leánya volt, őt követte a felesége és az apja. A leány bőréből tizenkét darabot, a hitveséből harmincat fejtettek le, a hatvan esztendőes apa pedig, aki maga is beteges, jobb karjáról husz darab bőrt hagyott lefejtetni. Minthogy azonban a hozzátartozók és barátok által átengedett bőr sem volt elég a bőr megmentéséhez és az orvosok ezek élete kockáztatása nélkül nem merték tőlük több bőrt elvonnai, maga az operáló orvos, és az ápolónő is adott a maga bőréből. A bőrdarabokat a lefejtés után dezinficiálták és úgy varrták fel Kildy testére. A gyógyulás két hónapot vett igénybe és Kildy már el is hagyta a kórházat. Az amerikai lapok hasábjait írják a csodálatos műtétről, amelyet Amerika büszkeségének mondanak és közlik az összes áldozatkész mentők arcképeit, élükön Kildyvel, a harlekin bőrű emberével.

— **Életunt nevelőnő.** Budapestről táviratozzák: A Ferenc József-híd budai fejénél ma éjjel egy fiatal csinos leány át akarta magát vetni a korláton. Javában kapaszkodott fölfelé, mikor a hídon cirkáló rendőr észrevette és még idejekorán megakadályozta tette végrehajtásában. Bevitte a negyedik kerületi kapitányságra, ahol *Benkő* Mária 17 esztendőes nevelőnőnek mondta magát. Azért akart meghalni, mert *szülői halálra kényszeríték*. Haza akarták vinni szüleinek Aréna-ut 42. számú lakására, de az életunt semmi szin alatt sem volt erre hajlandó. A leányt erre éjszakára a kapitányságon tartották s csak reggel vitték haza, ahol szülői a legteljesebb kétségbeesésben voltak sorsa miatt. A boldogtalan leány súlyos *idegbajban szenved* s ebben az állapotában minősítette szülői szeretetteljes gondoskodását kinzásnak.

— **Rövid hírek.** *Zsurkán* János huszonegy éves vasuti munkás ma fürdés közben belefullt a Marosba. Holttestét eddig nem találták meg.

— **Fényképészeti készülékek műkedvelőknek.** Mindazoknak, a kik a fényképészet, e legvonzóbb és mindenki által könnyen megtanulható sport iránt érdeklődnek, ajánljuk az A. Mol. cégnek (Bécs, Tuchlauben 9.) cs. és kir. udv. szállító 1854. óta fennálló fényképészeti eszközök különlegességei áruházát, amelynek képes árjegyzékét kívánatra szívesen küld el bérmentve a cég.

— **Bolhák, svábok, poloskák** legbiztosabb pusztító szere *Vojtek* és *Weisz*nél Aradon. 112

Párisi divat.

Páris, július végén.

A Grand Prix után végigvihartott Párison a szokott szezonvégi kiállítás:

— *On ferme!* — Zárnak. — Bezárják a mulatságoknak szinte eszeveszetten hosszú sorozatát. A Grand Steeple és a Drag-ek napján Anteuilben szinte elkáprázott a szem. A virágok és zöldségek között, ragyogó napfényben, a hölgyek privát *tribune*-je olyan volt, mint egy óriási bokréta. A nagy, arebahajló kalapokat szinte elfedték a rózsák, volubilis ok és pipacsok. Másokról hosszú, lengő tollak függtek alá a balvállig, szerelmes érintéssel simogatták meg a csipke és tüllfelhők közül kiemelkedő nyakat. A domináló szín a vakondszürke volt, chinai rózsaszínnel vagy ó kékkel vegyesen, ez ennek a szezonnak legchicesebb összetétele. De mit mondjunk a toalettekről magukról? Ezekről a szinte szertefoszló semmiségekről, melyek csaknem lehelet-szerűen folynak körül az asszonyokat!

Néhány bajos amerikai miss ruháját mégis feljegyeztük. Ok voltak az általános csodálat tárgyai.

Az egyik például rózsaszín vászon öltözetet viselt, a rövid derekat drapírozott öv tartotta össze. Élőli derék szétnyílt és egy selyemmel himzett linon mellényke látszott alatta. A himzés apró, szürke virágokból állott s ennek a komor színnek hatása az élénk rózsaszínnel, igazán mesés volt. A rózsaszín szalmakalapról árnyalt szürke tollak hajoltak a vállra.

Egy másik misnek toalettje *point d'esprít*-tüllből volt, pezsgőborszinben, jockey ujjakkal. A derék taffból készült s óriási relief virágokkal volt himzeve, a nyakhoz és vállak egy részéhez Allengon csipkebetét simult.

Egy harmadik ruha valenciennes csipkéből készült, irlandi gipür *entre-deux*-ekkel, a kötőszőrü előrész és az ujjak ó linonból voltak, magas virághimzéssel borítva. A kalap citromsárga szalma, ugyanolyan és fehér tolldíszszel.

A kicsi, *Early-Victorian* napernyőket, behajtható szárral, csak egy-két monden kezében láttuk. Ez a divat nem bír gyökeret verni. Ugy látszik, mintha a színházi évad lezártaival a „kalap-liga” tagjai is megkönnyebbülten lélekzenének fel s szinte kétszeres igyekezettel „nagyítják vissza” a kalapjukat. Ezekhez, persze, nem is érne semmit a kis, nagyanyaink-korabeli napernyő.

Nagyon kedves ujtás az esti *écharpe* ok. Ezek tüllből s más könnyű anyagokból készülnek, könnyű himzett liszterből, selyem virágokkal beszótt gázból stb., s a meleg nyári esteiken, — szinte a toalett befejezéseül — vetik ezeket a vállakra a párisi szépek. De igazán jó szolgálót majd csak a tengerparton, fürdőhelyeken fognak tehetni.

A *brételles* eket (Hosentrager forma pántok a vállon) még mindig viselik, de most széles, Pompadour szalagekból készítik azokat. Aztán van egy nagyon bájos és igazán praktikus ujdonság; a *kötény-blúzok*. Ezeknek nyak- és ujj része sima battiszból készül, az elő- és hátrész olyan, mint egy mellékötő s ez himzett vászonból jó reá varrva fehér vászon aljhoz, színes selyem övvel viselve, minden alkalomra használható.

La Vallière.

TÖRVÉNYKEZÉS.

§ Az Eötvös-utcai gyilkos. *Donát* Sándor, az Eötvös-utcai családi dráma hőse még mindig betegesen fekszik az aradi közkórházban. Az ügyészség ma elrendelte, hogy Donátot, mihelyt állapota megengedi, szállítsák be az ügyészség fogházába.

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Július 27. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogramm felül súlyban 115—116 fillérig; öreg közép páronként 300—400 kilogramm súlyban — fillérig; fiatal nehéz páronként 320 kilogramm felül súlyban 122—123 fillérig; fiatal közép páronként 251—320 kilogramm terjedő súlyban 124—125 fillérig; fiatal könnyű páronként 250 kilogramm terjedő súlyban 127—128 fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 260 kilogramm felül súlyban 125—127 fillérig; közép páronként 240—260 kilogramm terjedő súlyban 124—126 fillérig; könnyű páronként 240 kilogramm terjedő súlyban 126—127 fillérig.

— **Az aradi közúti vaspálya és téglagyár részvénytársaság** forgalmi kimutatása 1906. évi július 1-től 15-ig. Személyszállítás 1906. július 1-től 15-ig 30738 személy, bevétel 5914 korona 10 fillér, 1905. július 1-től 15-ig 28525 személy, bevétel 5481 korona 10 fillér, 1906. január 1-től július 15-ig 280657 személy, bevétel 56909 korona 20 fillér, 1905. január 1-től július 15-ig 269288 személy, bevétel 54659 korona 90 fillér. Teherszállítás 1906. július 1-től 15-ig 2922640 kilogramm, bevétel 3091 korona 87 fillér, 1905. július 1-től 15-ig 1904900 kilogramm, bevétel 2287 korona 15 fillér, 1906. január 1-től július 15-ig 89384620 kilogramm, bevétel 89625 korona 29 fillér, 1905. január 1-től július 15-ig 25674130 kilogramm, bevétel 29466 korona 98 fillér.

Aradi heti gabonavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 27.

A szárazság kezd aggráyoossá válni. A ten-
geri nagyon érzi a nedvesség hiányát.

A búzával ma már sok helyen elkészültek
és a hozatal is mindinkább nagyobb lesz belőle.
A mal piac már jóval forgalmasabb, mint
a legutóbbi.

Elkelt a mai hetiplacon:

2000 mm. új buza 18.60—18.80.

800 mm. új árpa 10.60—10.80.

100 mm. új rozs 10.80—11.—.

— Termés Ujszentannán. Az idel termés a
legvérmesebb reményeket is felelt. A buza
átlagos termése holdanként 10—12 mm. sőt
14 ig is megy. A tengeri, vetések az egész vi-
déken jók, de kíváranos volna egy jó eső, mert
különbön nagyon megsínylené. A konyhavete-
mények, különösen a burgonya, szép eredményt
fog hozni.

Budapesti áru- és értéktözsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 27

Amerika 1/4 olcsóbb. Kínálat és vételkedv korlátolt.
Elkelt 15,000 métermáza buza változatlan áron.
Az árak 50 kilónként számítva:

Déli tözsde.

Buza októberre	7.46—7.47
Aprilisi buza 1907-re	7.73—7.74
Rozs októberre	6.35—6.36
Tengeri júliusra	6.30—6.31
Új tengeri 1907-re	5.36—5.37
Zab októberre	6.45—6.46

Zárás 5 órakor:

Buza októberre	7.43—7.44
Aprilisi buza 1907-re	7.71—7.72
Rozs októberre	6.33—6.34
Tengeri júliusra	6.26—6.27
Új tengeri 1907-re	5.28—5.29
Zab októberre	6.38—6.39

Irányzat szilárd.

Zárás 6 órakor:

Osztrák hitelrészvény	669.25
Magyar hitelrészvény	807.00
Leszámitóbank részvény	509.—
Rima-Murányi vasúti részvény	566.25
Osztrák-magyar államvasúti részvény	669.25
Közúti vasút	577.—
Városi villamos vasút részvény	318.—
Erzsébet szanatórium sorajegy pénzben	9.—
Erzsébet szanatórium sorajegy árúban	10.—

CSARNOK.

A delejes áram.

Irta: Rézsa Miklós.

Az első találkozás után érezték mind a
ketten, hogy egymásra találtak. Ahogy a sze-
mük sugara egymásba kapcsolódtak, érezték,
hogy a bennük rejtő delejes erő egy erős ütés-
sel a szívéükben összeszűrődött. Be is vallot-
ták ezt azonnal egymásnak minden teketória
nélkül. Még jóformán egy félóráig sem voltak
egyedül, mikor a férfi minden páthosz nélkül
megfogta az asszony kezét és egyszerűen, mint-
ha ez a legtermészetesebb dolog volna a vilá-
gon, azt mondta neki:

— Nem tévedtem. Megtaláltam, akit ke-
restem.

Az asszony őszinte, nyílt tekintettel nézett
a szemébe és rámosolygott. Nem boldogan, in-
kább szomorúan:

— És én megtaláltam, akitől félek.

Egy darabig hallgattak. Olyan áthatlan,
mély, szinte halotti csend nehezedett rájuk,
mint őszi köd idején a temetőre. Aztán egy-
szerre, mintha lerakták volna a fegyvert a vég-
zet ellen, mosolyogni próbáltak. Olyan volt ez
a mosolygás, mint a rezignáció szemérmes zo-
kogása.

— Szeret? — kérdezte halkán a férfi.

Az asszony még küzdött magával és tré-
fás felháborodással igyekezett leplezni a lelké-
ben forrongó háborgást.

— Hogy mer ilyen kérdeznél tőlem? ...

Es ilyen hamar!

A férfi szeliden ingatta a fejét.

— Nem vagyok sem ostoba, sem vakmerő.
Ne higye. Csak hiszek a hipnózisban, a szug-

esztióban. A szerelem sem más, higgyen ne-
kem. A vágy, mely bennünk valakinek a lát-
tára ébred, még nem szerelem, csupán vágy
és semmi egyéb. Két léleknek és két testnek
egymásba való együttes, delejes kölcsönhatása:
ez a szerelem. Hogy a poéták ezt két szív vég-
zetszerű találkozásának mondják, az nem vál-
toztat a dolgon semmit. Vélámint hogy nem
változtat semmit a két delejes áramnak erősza-
kos szétszakítása. Ha megvan bennünk az egy-
másra ható szuggesztív erő, egyek maradunk
mindörökké — ha nincs, akkor csupán vágy
volt, mi egymáshoz fűzött bennünket, nem
szerelem. Hiszi!

— Az mellékes. Tegyük fel, hogy hiszek
a maga hipnotikus elméletében. Am akkor azt
szeretném tudni: miként lehetséges az, hogy
azok, akik így egymásra találak, mégis oly
gyakran elveszítik egymást!

— Miként? Nagyon egyszerű az. Lássa, a
szerelemben mindnyájan médiumok vagyunk,
csak hogy sűrűn cserélünk szerepet. Mindig az
a médium, aki jobban szeret. Mikor szeretünk,
delejes hatalma alatt állunk annak, akit szere-
tünk a kisebb erőt elnyomja a nagyobb. Am
lehet, hogy már másnap a mi szerelmünk hat
intenzívebben s akkor a mi delejes erőnk ke-
ríti hatalmába a másikat. Mikor aztán egy-
szerre csak azt vesszük észre, hogy nem va-
gyunk immár médiumok, vagyis hogy a má-
siknak delejes fluiduma visszapatán rólunk
hatástalanul, akkor megszűntünk szeretni s
hiába szeret bennünket a másik is.

— Hiába? ... Hát ha csak az egyik
szeret?

— Egy delejes áramnak nincs ereje. Csak
a viszonzott szerelem marad meg bennünk vál-
tozatlanul. Ha a médium kiszabadul a hipnoti-
kus behatás alól, maga a hipnózis is megszű-
nik, semmivé lesz. Amly mértékben kisebb-
dik a viszonztszerelem, úgy fogy el maga az
aktív szerelem is és együtt tűnik el észrevét-
lenül. A két lélek egyszerre szabadul fel ...
Igy veszítik el egymást a szerelemesek ...
Megértett!

— Egy kissé. Valamit kérdezek magá-
tól, abból meg fogja ítélni. Mondja: ha
maga most egy álló esztendeig nem láthatna
engem, szeretne akkor is, ha újra találkoznánk?

— Nem tudom. Az teljesen magától függ.
Vagy legalább is épp olyan mértékben függ
magától. Ha maga is fog még szeretni engem!
Ne feledje, hogy a delejes erő a távolba is hat,
ha elég erős ... Nos?

Az asszony keményen a szemébe nézett a
férfinak. Ebben a percben érezte, hogy most
az a másik a médium.

— En fogom szeretni akkor is!

— Hiszem! — mondotta a férfi és lehuny-
ta a szemét.

— Akkor csókoljon meg és egy évig nem
látjuk egymást. Egy év múlva majd elvállik,
hogy igazat mondtunk-e, vagy komédiáztunk
mindazetten ...
Igy váltak el.

(Vége következik.)

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:
Kintzig-Kopár Ferenc.

Mindenlitt kapható

*Fog-
lele* **Kalodont**

nélkülözhetlen fog-orám, 3945
a fogakat tisztán, fehérén és egészségesen tartja.

NAPIREND.

Július 28. Szombat. Róm. kath. naptár: Ince. — Pro-
testáns naptár: Ince. — Izraelita naptár: Sabbat, Deb. 3.
Perek. — Görög-keleti naptár (július 16.): Quirik és Jul.
A nap két 4 óra 32 perckor, nyugszik 7 óra 38 perckor.
Időjárás. A központ meteorológiai-intézetnek Arad-
ra küldött távirati szerint, a mai napra a következő idő-
járás várható: Meleg, száraz.
Július 28. Iskolaszéki ülés délután 5 órakor.
Július 29. A Borosjenő és vidéke hitelszövetkezeté-
nek közgyűlése délután 4 órakor. — Hangversennyel egy-
bekötött Anna-bál a bogda-rigósi gyógyfürdőben. — Az
aradi atletikai klub kirándulása Menyházára.

Augusztus 4. A kurticsi ur dalárda hangversennyel
egybekötött táncvigalma (Nagyvendégli.)

Augusztus 5. Az aradi könyvnyomdászok szakegyle-
tének hangversennyel egybekötött táncmulatsága (Vá-
rosliget.)

Augusztus 8. Aradmegye rendkívül közgyűlése dél-
előtt 9 órakor.

Augusztus 12. Az aradi kereskedők körének mulat-
sága (Városliget.)

Augusztus 20. Tulipán-népünnepély a városligetben.

IDEGENEK ARADON.

— Július 27 —

Központi szálloda. Bodroghy István törvény-
széki elnök neje Budapest. — Petényi József cég-
vezető Budapest — Ni itscher József igazgató Za-
ránd. — Nemes József dr. kir. közjegyző Vajdahu-
nyad. — Pick Hugó utazó Budapest. — Lackner
Antal teológus Budapest. — Kalin Ferenc mérnök
Budapest — Weizkopf Zsiga utazó Budapest. —
Wülker Lajos utazó Budapest. — Röck István dr.
gépgyáros Budapest. — Szmik Lajos dr. ügyvéd
Budapest. — Barnervitz Károly igazgató Berlin —
Klein József utazó Bécs. — Michl Ede vasúti 16
felügyelő Sarajevo. — Krivan László birtokos Csa-
nádpalota. — Leipnicker Mór kereskedő Makó. —
Erber Gyula kereskedő Budapest. — Karton Aladár
igazgató Borosjenő. — Greiner Dávid utazó Bécs.
— Seelinger Bernhard utazó Bécs. — Stiberger
Gyula utazó Budapest. — Erber Lajos utazó Bu-
dapest.

Nyári színház.

Szombaton, 1906. évi július hó 28 án

K.-KÁPOLNAY JULISKA jutalomjátéka:

Trilby.

Színmű énekkel és táncsal. 4 felvonásban. Georges du
Maurier után írta: Paul M. Potter. Fordította: Fáy J. Béla.

SEMÉLYEK:

Trilby O'Ferral Kápolnai J.	Gecko	Böri Lajos.
Talbot Wynne Szathmári A.	Vinardné	Benkőné P.
Alex Me Alister Delli Lajos.	Thomas Bagot	Várnai Jenő.
William Bagot Beregi S.	Mrs. Bagot	Bácané.
Rochemartel Faludi K.	Színigazgató	Kulcsár L.
Swengali Marházi M.	Angele	Nyáralné.

Kezdete este 8 órakor.

NYILTTÉR.*

Köszönetnyilvánítás.

Kik forron szeretett gyermekünk-
nek,

PAULÁNAK

elhunyta alkalmával mély részvétük-
kel végtelen fájdalunkat enyhíteni
törekedtek, fogadják ezuton legőszin-
tőbb, szívből jövő köszönetünket.

Arad, 1906. július 28.

A gázsoló Millig-család.

Közjegyzői iroda megnyitás!

Közjegyzői ténykedésemet a mai napon
megkezdtem.

Irodám: Fábrián-utczában, 6. számú há-
zamban, a földszinten van.

Hivatali órák: d. e. 1/2 9—12 óráig,
d. u. 1/2 3—6 óráig.

Helyettesem:

Dr. Szabó István.

Arad, 1906. július 24.

Dr. Mülek Lajos,

1878 **kir. közjegyző.**

Nyári menetrend.

Érvényes 1906. évi május hó 1-től.

Arad-Budapest.									
Állomások	Száv.			Gy.			Tvsz.		
	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	
Arad	5:09	8:18	11:25	4:16	4:51	9:39			
Szofronya	5:28		11:41		5:08	9:58			
Kurtics	5:39	8:36	11:55	4:38	5:25	10:13			
Lőkősháza	5:52		12:10		5:44	10:27			
Bánhidai major	5:58		12:16		5:51				
Országút	6:02				5:56				
Kétegyháza	6:10	9:00	12:26	4:59	6:05	10:40			
Kigyós	6:11	9:01	12:34	5:00	6:05	10:41			
Békés-Csaba	6:24		12:47		6:18				
Békés-Csaba	6:35	9:19	12:59	5:17	6:24	10:55			
Békés-Földvár	6:43	9:23	1:29	5:20	7:47	11:02			
Mezőberény	6:56		1:42	5:31	8:01				
Mezőberény	6:57		1:44	5:32	8:02				
Gyoma	7:07	9:42	1:54		8:11	12:11			
Gyoma	7:31	10:02	2:18	5:59	8:47	12:16			
Mezőtúr	7:36	10:07	2:25	6:04	8:51	12:21			
Mezőtúr	8:02	10:29	2:53	6:24	9:11	12:31			
Pusztai-Pó	8:03	10:30	3:05	6:25	9:12	12:32			
Pusztai-Pó	8:27		3:28						
Pusztai-Tenyő	8:39		3:42						
Szajol	8:52	11:00	3:56	6:56	10:02	12:46			
Szolnok	9:10	11:12	4:13	7:07	10:13	12:51			
Szolnok	9:17	11:19	4:24	7:13	10:19	12:57			
Ujszász	9:44	11:35	4:46	7:38	10:44	13:10			
Ujszász	9:49	11:36	4:49	7:41	10:47	13:13			
Tápió-Györgye	10:08		5:05						
Tápió-Szele	10:19		5:17	8:12	1:01	3:30			
Nagy-Káta	10:47		5:43	8:27	2:15	4:44			
Tápió-Szeles	11:04		5:59	8:41	2:29	4:58			
Súly-Sáp	11:17		6:11	8:49	3:01	5:30			
Mende	11:31		6:25	8:53	3:15	5:44			
Gyömrő	11:39		6:33	9:01	3:23	5:52			
Maglód	11:46		6:40	9:08	3:30	5:59			
Rákos	12:11	12:59	7:05	9:23	4:04	6:12			
Kőbánya fel. p. u.	12:17		7:11	9:29	4:10	6:18			
Budapest k. p. u.	12:25	1:10	7:19	9:35	4:18	6:26			

Budapest-Arad.									
Állomások	Száv.			Gy.			Tvsz.		
	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	
Budapest kpu.					7:25	8:00	2:1	12:20	10:16
Kőbánya felső p. u.						8:10		12:30	10:26
Rákos					7:37	8:17	2:13	12:37	10:33
Maglód						8:44		1:18	10:58
Gyömrő						8:52		1:26	11:06
Mende					8:04	9:00		1:36	11:16
Súly-Sáp						9:11		1:52	11:23
Tápió-Szeles						9:21		2:07	11:34
Nagy-Káta						9:41	3:04	2:32	11:47
Tápió-Szele						9:58		2:52	11:59
Tápió-Györgye						10:09		3:04	12:11
Ujszász					8:59	10:24		3:21	12:23
Szolnok					8:59	10:27	8:36	3:41	12:35
Szolnok					9:16	10:50	8:53	4:07	12:47
Szajol					2:55	9:23	11:09	4:14	12:59
Pusztai-Tenyő					3:28	9:36	11:23	4:33	1:10
Pusztai-Pó					3:36	11:36		4:47	2:22
Mezőtúr					4:25	10:04	12:05	4:42	5:25
Gyoma					4:52	10:05	12:10	4:43	5:26
Mezőberény					5:13	10:25	12:33	5:02	5:55
Békés-Földvár					5:25	10:34	12:40	5:03	6:06
Békés-Földvár					6:07	1:04	5:22	6:12	7:15
Békés-Csaba					6:20	1:13	5:30	6:21	7:24
Kigyós					6:23	1:15	5:32	6:24	7:26
Kétegyháza					6:42	11:11	1:28	5:43	7:46
Országút					7:09	11:13	2:05	5:53	7:56
Bánhidai major					7:24		2:17	7:11	9:14
Lőkősháza					7:43	11:30	2:29	6:16	8:19
Kurtics					7:47	11:30	2:34	6:11	8:14
Szofronya					7:58			6:25	8:28
Kurtics					8:03		2:51	6:30	8:33
Szofronya					8:19		3:05	6:45	8:48
Arad					8:50	11:54	3:15	6:50	8:53
Arad					9:16	12:12	3:29	6:51	8:54

Arad-Tövis.									
Állomások	Száv.			Gy.			Tvsz.		
	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	
Arad	10:15	12:22	2:30	4:02	7:12	10:22			
Glogovác	10:33		2:44	4:13	6:30	9:40			
Mondorlak	10:43		2:53		6:39	9:49			
Györök-Ménas	11:10		3:13	4:35	6:51	10:01			
O-Paulis	11:19		3:20		7:00	10:10			
Paulis	11:31		3:33	4:48	7:11	11:21			
Baracska	11:38		3:39	4:51	7:21	11:31			
M-Radna (l.)	11:50	12:56	3:49	4:59	7:34	11:44			
M-Radna (l.)		12:57		5:09	7:44	11:54			
Milova-Odvoe				5:24					
Konop				5:40		7:54	12:08		
Borzova				6:03		8:08	12:31		
Soborsin		1:50		6:25		8:47	12:54		
Zám		2:09		7:15		9:13	1:27		
Mar-Illye		2:31		8:05		9:47	2:00		
Déva		3:56		8:55		10:27	2:33		
Piski (l.)		3:07		9:05		10:41	2:43		
Piski (l.)		3:14		9:12		10:57	2:50		
Szászváros		3:32		9:20		11:24	3:08		
Alvincs (l.)		4:01		10:00		12:04	3:37		
Alvincs (l.)		4:18		10:17		12:11	3:44		
Gy-leheri (l.)		4:27		10:24		12:24	3:51		
Gy-leheri (l.)		7:00		10:31		12:31	4:08		
Tövis		7:11		11:25		12:58	4:19		

Arad.									
Állomások	Száv.			Gy.			Tvsz.		
	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	
Tövis									
Gy-leheri (l.)									
Alvincs (l.)									
Szászváros									
Piski (l.)									
Déva									
M-Illye (l.)									
Zám									
Soborsin									
Borzova									
Konop									
Milova-Odv.									
M-Radna (l.)									
Baracska									
Paulis									
O-Paulis									
Györök-Ménas									
Mondorlak									
Glogovác									
Arad									

Arad-Temesvár-Józsefváros.									
Állomások	Száv.			Gy.			Tvsz.		
	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	
Arad					6:15	12:17	5:00		
Uj-Arad					6:25	12:28	5:10		
Nemeth-Ságh					6:42	12:44	5:40		
Vinga					6:55	12:56	6:10		
Országháza					7:06	1:07	6:21		
Merczfalva					7:16	1:17	6:31		
Szt-András					7:27	1:28	6:42		
Temesvár-Jv					7:44	1:45	7:00		

Temesvár-Józsefváros-Arad.									
Állomások	Száv.			Gy.			Tvsz.		
	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	I-III.	I-II.	
Temesvár-Jv					8:25	2:10	9:15		
Szt-András					8:49	2:29	9:39		
Merczfalva					9:07	2:42	9:57		
Országháza					9:22	2:52	10:12		
Vinga					9:45	3:03	10:27		
Nemeth-Ságh					10:03	3:16	10:45		
Uj-Arad					10:27	3:33	10:59		
Arad					10:40	3:42	11:11		

ARADI KÖZLEKEDÉS

A minis. vallás- és közoktatásügyi miniszter ur által jóváhagyott

Aradvármegye

nagy fajt

Térképese

108-144 cm. nagyságban, melynek eddigi ára
10 korona volt, leszállított áron

4 KORONÁÉRT

VÁSZNRA HUZVA 7 KORONA,
VÁSZNRA HUZVA LÉCZEKKEL ELLÁTVA 8 KORONÁÉRT

Képpont

Kiadóhivatalunkban.

Tekintve, hogy az egész készlet tulajdonunkba ment át, ajánljuk a sürgős megrendelést, mert ha a készlet elfogy, ugy többé nem lesz az ilyen példom áron beszerezhető.

Könyvkötészetünkben
egy ügyes fiu
tanulónak
felvétetik.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Gyorokon

tizenegy magyar hold kiterjedésű kitűnő fekvésű 1890

termő szőlő

épülettel és felszereléssel, esetleg idei terméssel együtt szabad kézből eladó.

Bővebb tájékozással szolgál

Hodák Vince

nyug. állami munkavezető

Gyorokon.

Az 1902. évi versenyző ipar és gazdasági kiállításon és az 1901. évi maki ipar és gazdasági kiállításon a nagy díszoklevéllel kitüntetve.

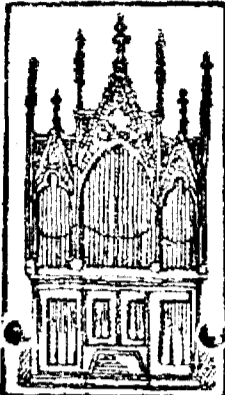
WEGENSTEIN C. L.

ELSŐ DÉLMAGYARORSZÁGI
ORGONA-ÉPÍTŐ MINTÉZET (villamos üzemre berend.)
TEMESVÁROTT.

Szállít kitűnő, legújabb rendszer szerint készített

pneumatikus
orgonákat

bármily nagyságban a legolcsóbb árak mellett.



Javítások, átalakítások és hangolások átvételnek, olcsón és kitűnő szakértelemmel eszközöltetnek.

Bővebbi felvilágosítással és költségvetéssel szívesen szolgálunk.

Az 1896. évi kiállításon a nagy millentumi éremmel kitüntetve.

Az egyesült acetylen világítási r. t. Budapest délmagyarországi vezérképviselői.

KRISER TESTVÉREK

Telefon 765. Temesvár, Józsefváros. Telefon 765.

Ajánljuk pormentes, egyenletes szemnagyságu Carbidunkat, mely a gázt lassan fejleszt. 15° Celsiusnál és 760 mm. légnyomásnál 290—300 liter acetyliengáz nyereséért jótállunk.

Árak: 488

1— 8 mm. kor	84	} temesvári raktárunkban.
4— 7 "	88	
8—15 "	82	
16—35 "	81	

(darabokban)

Kiadó lakások!

November hó 1-ére az újonnan épült Flórián-utca 6c számú házban

kényelmes és modern berendezéssel
2-3 és 4 szobás lakások.

Bővebbet 1893

Brunner Bélánál

Arad, Szabadság-tér 20.

Vendéglő és sörcsarnok

megnyitás!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy az igazságügyi palotával szemben, az új luth. berházban egy a kor modern igényeinek mindenben megfelelő

sörcsarnokot

nyitottam.

Kitűnő jó magyar konyha. Naponta friss csapolású kőbányai sör, friss villásreggeli és hideg felvágott kapható.

Tisztán kezelt italokról, valamint pontos kiszolgálásról gondoskodva van. — A m. t. közönség b. pártfogását kérve, maradtam hazaifias tisztelettel

Zámbó Samu,

1277 vendéglős.

DISZMŰMUNKÁK
MONTIROZÁSOK
IRÓMAPPÁK.

TELEFON 151. SZ.

ARADI NYOMDA
RÉSZVÉNY TÁRSASÁG
KÖNYVKÖTÉSZETE
Aradi és csanádi vasutak palotája.

AJÁNLJUK A LEGMODERNEBB ÉS
PEKKEL FELSZERELT
KÖNYVKÖTÉSZELETINKET,
MOL A LEGEGYSZERŐBB BEKÖTÉSTŐL
FOGYA A LEGFÉNYESEBB KIÁLLÍTÁSI
DISZKÖTÉSEKET TUDJUK KÉSZÍTENI.

DISZDOBOZOK
FÉNYKÉPTARTÓK
AMATÓR KÖTÉS.

Telefon szám 151.

Nagy
könyvkötészet.

ARADI NYOMDA RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Befá-
tómányt ad.

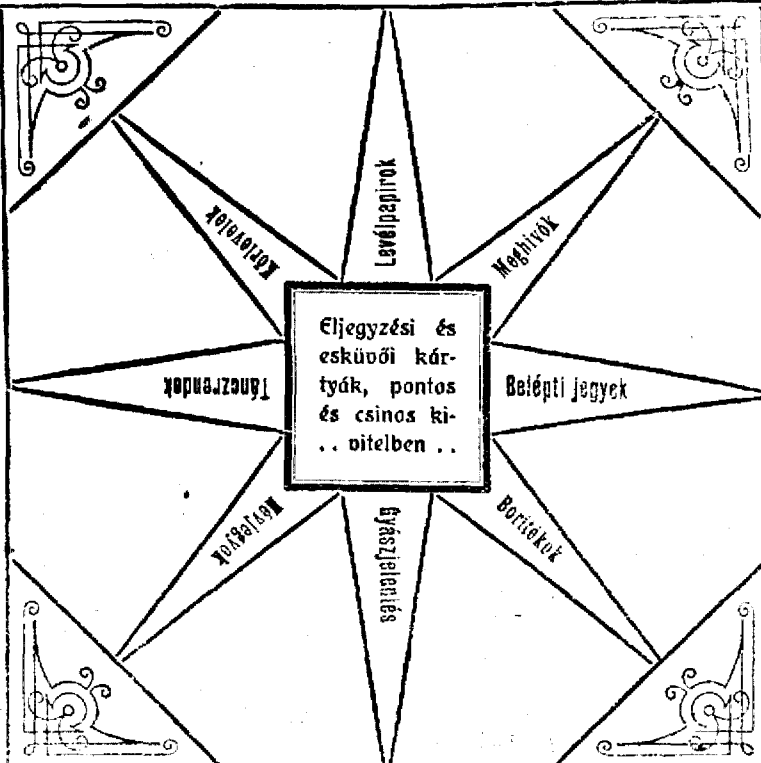
KÖNYVNYOMDÁJA

ARADON, JÓZSEF FŐHERCZEG-UT 22. SZ.

Ajánlja
kifűnően berendezett és
a mai kor igényeinek
teljesen megfelelően fel-
szerelt

NYOMDÁJÁT,

hol mindennemű nyom-
tatási munkák gyorsan,
pontosan és a legmo-
dernebb kivitelben ju-
tányos árban készített-
nek el.



Aradi Közlöny

a legnagyobb és legter-
jedtebb vidéki politikai
napilap.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Helyben:

1 ére . . . 24 korona.
1 hóra . . . 2 korona.

Vidéken:

1 ére . . . 28 korona.
1 hóra . . . 2 kor. 40 f.

Szerkesztőségi telefon 357.
Kiadóhivatalt " 151.

Magyar Szabadságharc Története.

Az 1848—49-iki szabadságharc legrészletesebb leírása.

..... IRTA:
GRACZA GYÖRGY.

5 hatalmas nagyalaku kötetből áll.

A tudós kőrűtséggel és kritikájával, de a hazafi lelkesedésével megírt mű, melynek képei egész muzeumát teszik a szabadságharczi emlékeknek. Okiratok és levelek hasonmásainak gyűjteménye. A szabadságharcz idejében készült kiáltványok és egyéb nyomtatványok tára. Minden hely, épület és szereplő egyén meg van örökítve benne.

Ára a budai honvédszobor-dombornyomásu másával díszített remek kötésben 70 korona.

Havi részlet 4 korona.

Előfizetési-iv!

Klemen D. és Társa könyvkereskedése Budapest, IV. Reáltanoda-utca, ezenél megrendelem Gracza György A Magyar Szabadságharcz Története című művet, a mely 5 hatalmas nagyalaku kötetből áll. A teljes mű ára a budai honvédszobor-dombornyomásu másával díszített remek kötésben 70 korona és 4 koronás havi részletfizetésre szállítatik. A részletek a szállítástól kezdődőleg minden hó 1-én fizetendők mindaddig, míg a mű teljes vételára kiegyenlítve nincs. A részletek be nem tartása esetén a folytatólagos kötetek a részletek pótlásáig visszatartanak; a lejárt és le nem fizetett részleteket a cségnék jogában áll, a portóköltség hozzászámítása mellett postal megbízással beszedni. A részletek elmulasztása esetében a részletfizetési kedvezmény megszűnik és az egész mű teljes vételára esedékesé válik. A vételár első részlete a mű szállításakor utánveendő.

A fenti előfizetési feltételeket tudomásul veszem, külön kikötést nem teszek és a fentiek alapján ezenél megrendelem a fentnevezett munkát _____ koronás vételárért, a teljes mű átvételének kötelezettsége mellett, fizetendő havi _____ koronás részletekben a rendelés keltétől kezdődőleg _____

_____ könyvkereskedésénél.
Szóbeli megállapodások érvénytelenek.

Lakhely és helyét: _____

Név és állás: _____

Tessék
olvas-
tatónak
szolgálni

AN III. díjjegyzék 30. tételszámában közzéadva.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Lampionok

20 fillértől, confetti és serpentin kapható **Ingyen I. és Fia** könyvkereskedésében Aradon, Weltzer János utca. Telefon 517. 285

Két szobás

utcai lakás kiadó. — Bővebbet Aranykőz-utca 20. szám alatt.

Cséplőkészlet

6-os Hofaerr locomobil 7 éves Mar schall cséplő felszerelve, kitűnő karban, esetleg külön is, előnyös árban azonnal szállítható Kovács Soma és Társa cégtől Aradon. 785

Eladó

Magyarádon

a Nagyúri hegyen egy öt és egy 12 holdas termőképes 1885

szőlő

szép épületekkel.

Czím a kiadóban.

404—1906. gsz.

Árverési hirdetés.

Arad szab. kir. város gazdasági szűke a város tulajdonát képező ama földeknek, amelyeknek bérlete f. évi szeptember hó 30-án lejár. 3 évre való bérbevétele iránt folyó évi augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor árverést tart.

Kikiáltási-ár övenként és holdanként.

1. A jelenleg Berárszky Mihály által bérelt közlegelődülőbéli 17. sz. 5 holdra 32 korona 10 fill.
2. A jelenleg Burián Ársza által bérelt közlegelődülőbéli 34. sz. 5 holdra 40 korona 10 fillér.
3. A jelenleg Dogyán Vazul és János által bérelt közlegelődülőbéli 11. sz. 5 holdra 38 korona.

Csodásan és rögtön hat
lábizzadás ellen

Dr. Tsajkovszky-féle szer

Ha ezen folyadékkal naponta egyszer megnedvesítjük a lábakat, akkor kétszeri alkalmazás után teljesen és biztosan megszűnik a cipők, illetőleg a lábak undorító büze.

Egy üveg ára 1 korona.

Főraktár: 3871

G. Földes Kelemen

gyógyszerésznél

Arad, Deák Ferencz-utca.

Van szerencsém a tisztelt építési-vállalkozó és mészkereskedő urat értesíteni, miszerint

Alváczán,

— Az Arad-Csanádi Egyesült Vasutak vonalán — egy nagyobb szabású

mészégető-telepet

létesítettem. Az általam egetett mész kitűnően köt, a legjobb és legkiadóbb minőségű úgy, hogy bármely célnak is minden tekintetben megfelel. Az üzemet akként rendeztem be, hogy t. vevőimet gyorsan, bármely mennyiség rendelkezésénél is pontosan kielégíthetem. Rendelések címre, Aradra küldendők.

Kiváló tisztelettel

Klein B. Vilmos

lakkereskedő Aradon. 1833

4. A jelenleg özv. Fericsán Tivadarné által bérelt közlegelődülőbéli 48. sz. 2 holdra 42 korona.
5. A jelenleg Kurticsán György által bérelt közlegelődülőbéli 18. sz. 5 holdra 84 korona.
6. A jelenleg Krecza Száva által bérelt közlegelődülőbéli 28. sz. 5 holdra 36 korona.
7. A jelenleg Kulimár Mihályné által bérelt közlegelődülőbéli 48. sz. 5 holdra 42 korona 50 fillér.
8. A jelenleg Lekin Vikentie által bérelt közlegelődülőbéli 6. sz. 5 holdra 32 korona 40 fillér.
9. A jelenleg Molnár Mátvás által bérelt közlegelődülőbéli 12. sz. 5 holdra 34 korona 50 fillér.
10. A jelenleg Molnár Mátvás által bérelt nagylegelődülőbéli 10^{298/1100} holdra 24 korona 05 fillér.
11. A jelenleg Riecz Lajosné által bérelt közlegelődülőbéli 16. sz. 5 holdra 29 korona 30 fillér.
12. A jelenleg Rusits János által bérelt közlegelődülőbéli 20. sz. 5 holdra 36 korona.
13. A jelenleg Szerb Vazul által bérelt közlegelődülőbéli 58. sz. 5 holdra 41 kor. 20 fillér.
14. A jelenleg Virágos Gergely által bérelt közlegelődülőbéli 4. sz. 5 holdra 82 korona 20 fillér.
15. A jelenleg Varga Antal által bérelt közlegelődülőbéli 20. sz. 5 holdra 32 korona.

Bánatpénzül leteendő a kikiáltási ár 10%-a készpénzben vagy elfogadható értékpapirokban. Az árverésen részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal. Az írásbeli ajánlatok lezártan a szóbeli árverés megkezdése előtt nyújtandók be s csak akkor vétetnek figyelembe, ha szokhoz a bánatpénz mellékelve van, s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árverési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árverési feltételek a gazdasági tanácsnok urnál az árverést megelőzőleg is megtekinthetők.

Arad szab. kir. város gazdasági szűkének 1906. évi július hó 23-án tartott üléséből.

Kiadta:

Dr. Angel István, s. k. aljegyző.

MOLL-FÉLE
SEIDLITZ-POR

Csak akkor valódiak, ha mindegyik doboz Mollnak védjegyét és aláírását tünteti fel.

A MOLL A-féle Seidlitz-porok tartós gyógyhatása legmakacsabb gyomorbajok, testi bántalmak, gyomorgörcs és gyomorhív, rögzött székrekedés, máj bántalmak, vértelenség, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen a jeles házszer, mely évtizedek óta mindig nagyobb elterjedést szerzett. — Ára egy lepecsételt eredeti doboznak 2 korona. — Hamisítások törvényileg fenyegetnek.

MOLL-FÉLE
SÓS-BORSZESZ

csak akkor valódi ha

mindegyik üveg Moll A. védjegyét tünteti fel és „A MOLL” feliratu ónozáttal elzárva van. A Moll-féle sósborszesz nevezetesen mint fájdalomcsillapító bedörzsölési szer, köszvény, csúsz és a meghűlés egyéb következményeinél legismeretesebb népszer. — Egy ónozott eredeti üveg ára 1 kor. 90 fill.

MOLL-féle gyermekszappan.

Legfinomabb, egészen új rendszer szerint előállított gyermek és hölgyiszappan gyermekek és felnőttek okszerű bőrápolása. Egy darab ára 40 fill. 5 darab kor. 1.80 fill. Minden darab gyermekszappan a MOLL-védjeggyel van ellátva. — Főszéküldés:

MOLL A. gyógyszerész, cs. és kir. udvari szállító által.

Bécs, I., Tuchlauben 9. sz.

Vidéki megrendelések naponta postautánvét mellett teljesítetnek. A raktárakban tessék határozottan MOLL A. aláírásával és védjegyével ellátott készítményeket kérni. Aradon kapható: FÖLDES KELEMEN és HAJÓS ÁRPAD gyógyszerárában. 3804

Schweitzzi himzés maradékok félárban, ezérna és pamutvászon maradékok!

Szülők figyelmébe!

Ajánljuk nagy raktárunkat mindenféle leány és fiu kész fehérneműekben.

Legtartósabb minőségű harrisnyák változatlanul olcsó árakban. Szenzációt keltenek pamut és ezérna vászon maradékjaink.

Hibátlan jó minőség pamut vászonnál 10—15 krajczárral méterenként olcsóbb mint végből.

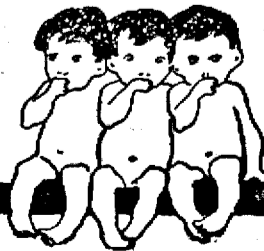
Rumburgz vászon maradékoknál méterenként 25—30 krajczárral olcsóbban mint végből.

Rosenblüh H. és Társa.



Baba-kelengyéből
állandó nagy raktár.

3811



Schweitzzi himzés maradékok félárban, ezérna és pamutvászon maradékok!